

திருவருள்

THIRUVARUL

ஆன்மீக அறிவியற் சஞ்சிகை

2

திருமலை அருள்மிகு பத்திர காவி அம்மாள்

Digitized by Neelambari Foundation
noolaham.org | aayanham.org

INREAVURUM

திருவருள்

தர்மத்தின் வாழ்வுதனைச் சூது கவ்வும். தர்மம் மறுபடி வெல்லும்

மரபுவழியில் ஒரு குளிர்மையான யுத்தம்

கு

ளிர்மையான வரவேற்பு!

அறிவார்த்தமான அபிப்பிராயங்கள்.

தேவை-தேடல் இவைபற்றிய நியாயமான முறுவல் கலந்த முகமன்கள்.

மனதிலே ஒரு உற்சாகமான தென்றலை வீசியுள்ளன!

பல நண்பர்கள் சந்தாப்பத்திரத்தை உடனே நிரப்பி என்னை மகிழ்ச்சிப்பாலால் குளிப்பாட்டி மகிழ்வித்துள்ளனர்.

இவர்களுக்கு என் மனப்பூர்வமான நன்றிகள்.

சுதந்திரமான காற்றைச் சுவாசிக்கின்ற பூரணமான ஒரு நிலையில் நான் இப்பொழுது புளகாங்கிதம் அடைந்திருக்கின்றேன்.

என்ன செய்யப்போகின்றேன்?

தேவார திருவாசகங்களைப்பாடி உங்களைத் தூங்கவைப்பதும் சரியாகப்படவில்லை எனக்கு. அதே நேரம் தேவார திருவாசகங்களைப் பாடாமல் உங்களை கவலைப்படவைப்பதும் என் நோக்கமல்ல.

இன்று கடவுளின் பெயராலும் ஆலயங்களின் பெயராலும் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் மாறுவேடம் போட்டுக்கொண்டு திரியும் ஒரு சில பக்தப்பெருமக்களோடு யுத்தம் புரியப் போகின்றேன்.

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் சமய கலாசார விழுமியங்களை சரியான முறையில் ஊன்ற வைக்கப்போகின்றேன்.

மக்களுக்கு ஆலயங்கள் தேவை என்பது எவ்வளவு முக்கியமோ அதேபோல ஆலயங்கள் அவர்களது அன்றாட பக்தி மார்க்க வழிபாடுகளுக்கு உபத்திரவமாக இருக்கக் கூடாது என்பதும் முக்கியம் தான் என்பதை உணர்த்தப் போகின்றேன்.

மரபு வழியாக கோயில் மணிச் சத்தங்களின் ஓசைகளின் மத்தியிலும் தேவார திருவாசகங்களின் வழி நடத்தலிலும் புடம்போட்டு வளர்க்கப்பட்ட எங்கள் வாழ்க்கை முறைகளை புதிய தலை முறை உன்னிப்போடு அவதானித்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நாம் விளையாட்டாக எடுத்துவிட முடியாது.

எங்களுடைய ஒவ்வொரு அசைவும் அவதானமாக இருக்கவேண்டும்.

எங்கள் ஆலயங்களில் நடைபெறுகின்ற பதவிப்போர்களும் சுயமுன்னிலைப்போர்களும் இரசிக் கத் தகுந்தவையல்ல. அதே நேரம் இவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற இளைய தலைமுறை கோயிலைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டுப்போனாலும் வியப்பல்ல.

வெறுமனே யதார்த்த நிலைகளைப் புறக்கணித்துக் கனவுலகில் வாழ்பவர்களை தோலுரித்துக் காட்டுவதற்கான சில முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இம் முறை சமய அறிவை சிந்தனை நோக்கில் அறியக் கூடிய சில கட்டுரைகளும் நடைமுறைப்பிரச்சினைகள் சம்பந்தமான சில விளக்கங்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

அபிப்பிராயங்களை எழுதுங்கள்.

நன்றி

மு. நற்குணதயாளன்.

57 Blandford Waye, Hayes, Middlesex England UB4 0PB Tel: 0208 573 0368

கவிதைப்பக்கம்

சைலப்பற்று

- பாரதிதாசன் -

இரும்புப் பெட்டியிலே இருக்கும் எண்பது லட்சத்தையும்
கரும்புத் தோட்டத்திலே வருடம் காணும் கணக்கினையும்
அருந்துணையாக இருக்கும் ஆயிரம் வேலியையும்
பெரும் வருமானம் கொடுக்கும் பிற சொத்துக்களையும்

எண்ணி எண்ணி மகிழ்ந்தே ஒரு நாள் எங்கள் மடாதிபதி
வெண்ணிறப் பட்டுடுத்திச் சந்தனம் மேனியெல்லாம் பூசிக்
கண்கவர் பூஷணங்கள் அணிந்து கட்டில் அறை நோக்கிப்
பெண்கள் பலபேர்கள் குலவிப் பின்வர முன் நடந்தார்!

பட்டு மெத்தை தனிலே மனமே பரவும் பூக்களின் மேல்
தட்டினிற் பட்சணங்கள் அருந்திச் சைவத்தை ஆரம்பித்தார்
கட்டிக் கரும்பினங்கள் சகிதம் கண்கள் உறங்கிவிட்டார்
நட்ட நடு நிசியில் கனவில் நடப்பது கேளீர்

நித்திரைப் பூமியிலே சிவனார் நேரில் எழுந்தருளிப்
புத்தம் புதிதாகச் சிலசொல் புகல ஆரம்பித்தார்
இத்தனை நாளாகப் புவியில் எனது சைவமதை
நித்த நித்த முயன்றே புவியில் நீளப் பரப்பிவிட்டாய்

மடத்தின் ஆஸ்தியெல்லாம் பொதுவில் மக்களுக்காக்கி விட்டேன்
திடத்தில் மிக்கவளே இனிநீ சிவபுரி வாழ்க்கை
நடத்துக என்றே சிவனார் நவின்றுபின் மறைந்தார்
இடி முழக்கவென்றே தம்பிரான் எண்ணம் கலங்கிவிட்டார்

தீப்பொறி பட்டதுபோல் உடலம் திருக்கிட எழுந்தார்
கூப்பிடு காவலரை எனவே கூச்சல் கிளப்பிவிட்டார்
வேண்டும் பொருள்கள் களவு போகுமென்றார்
மாப்பிள்ளை என்றனுக்கே இத்ததி மரணம் ஏதுக்கென்றார்

சொப்பனத்தை நினைத்தார் தம்பிரான் துள்ளி விழுந்தெழுந்தார்
ஒப்பி உழைத்ததில்லை சிறிதும் உடல் அசைந்ததில்லை
எப்படி நான் பிரிவேன் அடா இன்பப் பொருளை எல்லாம்
தப்பிப் பிழைப்பதுண்டோ எனது எனத் துடித்தார்

கருமம்

தைப் பிராரத்துவ கருமம் எனக்கூறி இருக்கிறார்கள். இவ்விரு கருமங்களின் கலப்பால் உருவாகும் மூன்றாவது கருமத்தை ஆகாமிய கருமம் எனக்கூறியிருக்கிறார்கள்.

கருமம் என்பது செயலாற்றல்.

இதை இயங்கு இயல் எனக் கூறலாம். இந்தச் செயலாற்றலின் மூலகாரணத்தை ஆராய்வோமானால், அது இந்த இயற்கை எனும் பிரபஞ்சத்தைக் கொண்டு நடத்தும் மூலதத்துவத்தின் லயமாகும். இதை பிரபஞ்சலயம் எனக் கூறியிருக்கிறார்கள் ஞானிகள். அவர்களின் கூற்றுப்படி இப்பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமான ஓம் நமசிவாய என்னும் மூல நாதங்களே பிரபஞ்சமாகும். இதில்

1. ஓம் நாதவடிவம்
2. நமசிவாய பூதல வடிவம்.

ஆகவே அவர்களின் கருத்துப்படி நாதமே பூதமாகி அது பூதத்தில் ஊடுருவிச் செறிந்து பூதத்தைச் செயற்படுத்துவதால் அதை பூதநாதன் எனக் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

இதுபோலவே உயிரும் தன் உணர்வு என்னும் நாதத்தால் மனத்தின் மூலம் உடலை வளர்த்துக்கொண்டும் அதன் மூலம் தனது கருமத்தை ஆற்றிக் கொண்டும் இருக்கிறது. எனவே கருமம் என்பது உயிரின் உணர்வால் உருவாகும் மனத்தின் செயலாகும். இவ்விடத்து கருமம் என்பது மனத்தின் செயல் என்பது தெளிவாகின்றது. ஆகவே மனத்தின் செயலுக்கமையவே மனிதனின் வாழ்க்கை அமைகிறது. இதனால்தான் நம் முன்னோர் மனம் போல வாழ்வு எனக் கூறி இருக்கிறார்கள்.

இந்தக் கருமம் என்கின்ற மனம் எங்கிருந்து வந்தது? இது உயிரோடு வந்தது. உயிர் எங்கிருந்து வந்தது? அது எமது தந்தையிடமிருந்து வந்தது. ஆதலால் இந்த மனம் என்னும் கருமம் வாழையடி வாழைபோல பாரம்பரியமாக கருமத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டு வருகின்றது. இவ்விதம் பிதாவழி வித்தின் மூலம் தொடர்ந்து வரும் கருமத்தை நமது முன்னோர் சஞ்சித கருமம் எனக் கூறியிருக்கிறார்கள். இது போலவே தாயின் கருவழி தொடரும் கருமம்

ஆகவே இந்தச் சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியம் என்னும் மூன்றுவிதக் கருமங்களின் செயற்பாடு ஒரு சங்கிலித் தொடர்போல ஒவ்வொரு பிறவியிலும் வாழையடி வாழைபோல தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது. இந்தத் தொடர் கருமத்திற்கமையவே உயிரின் வாழ்வு நகர்கின்றது.

ஒரு உயிரின் வாழ்வுக்கு அதன் கருமம் என்னும் செயல் காரணமாக இருப்பது போல அந்த உயிர் வாழும் உடலிலுள்ள தாதுக்குள்ளும் அவை தொடர்ந்து வந்த பாரம்பரியத்துக்கமைய அவை தொடர்கிறது. இத்தாது வழித் தொடரை வினை என்று கூறி இருக்கிறார்கள். இவ்விதம் கருமம் என்னும் மனத்தின் செயற்பாடும் வினை என்னும் தாதுக்களின் வினை ஆற்றலும் இணைந்து நிகழ்வதை கருமவினை என புணர்த்திக் கூறியுள்ளார்கள். இதில் மனமாகிய நுண் நிலையின் செயலைக் கருமம் என்றும் தாதுக்களாகிய பருப்பொருளின் செயலை வினை ஆற்றல் எனவும் பாகுபடுத்திக் கூறப்படுகின்றது. இந்தக் கருமவினை என்னும் மனிதமனத்தின் செயற்பாடு மாயையால் மூடப்பட்ட அறியாமை நிலையிலிருந்து ஆரம்பித்துப் பொறாமை, அவா, அகந்தை, பற்று, பாசம், அன்பு, காதல், பரவசம், சமதி என படிநிலைகளை தன்னகத்தே கொண்டதாக இருக்கின்றது.

எமது மனம் என்னும் கருமம் காலங்காலமாக தம்மைத் தொடர்ந்து வருவதால் ஆகாமிய கருமத்தால் காலத்திற்குக் காலம் சேர்க்கப்பட்ட மன அழுக்கு தொடர்ந்து கொண்டே வருகின்றது. இவ்வித அழுக்கை அகற்றவும் மேலும் நமது மனதில் அழுக்குப்படியாது பாதுகாப்பதற்குரிய சிறந்த கலையே யோகம் தியானம் போன்ற மனத்துக்கண் மாசறுக்கும் அற்புதமன கலைகளாகும்.

விழிப்பு விழிப்பு விழிப்பு விழிப்பு

பிராணன் என்ற காற்று (பத்துவகையாக) விழிப்பு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்படங்கல் முதலான நிலைகளிற் சமமாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பதனால் பிராணன் என்ற காற்று உயிராகுவோவென்ற ஐயம் எழுகின்றது. விழிப்பு நிலையிற்போற் கனவு,

உறக்கம் முதலான நிலைகளில் ஒருவர் உண்ணல் முதலான தொழில்களைச் செய்வதில்லை. பிராணன் என்ற காற்று ஒருவரின் எல்லா நிலைகளிலும், உடலிற் சமமாக இயங்கும் தன் தொழிலைச் செய்கின்றதேயொழிய வேறு எத் தொழிலையும் செய்யும் ஆற்றலற்றது. எனவே விழிப்பு, கனவு முதலான நிலைகளிற் கருவிகளை ஒடுக்குவது அறிவுடைப் பொருளான உயிரேயாம். எனவே இக் கருவிகளை ஒடுக்குகின்ற முதலான செயல்களைச் செய்யும் உயிர் வேறொன்று என்பதனை

சிவஞானபோதமும் சிவஞான சித்தியாரும் பின் வருமாறு கூறுகின்றன. கண்படி உண்டி வினையின்மையின் ஆன்மா உனது என்று சிவஞானபோத சூத்திரமும் அறிந்திடும் பிராணன்றன்னை யடக்கியும் விட்டு மான்மா என்று சிவஞான சித்தியார் செய்யுளும் எடுத்து விளக்குவதனைக் கண்டு உணர்க. இனி நாம் பெறும் அறிவு விளக்கமெல்லாம் நமது வினைப்பயனாக ஈட்டியதாய் இருக்கும் அறியுமாற்றலின் வன்மை, மென்மைகளைப் பற்றியதாகும். இவ் அறிவாற்றலுக்கேற்பவே பிரபஞ்சப் பொருள்களின் விரிவு முதலான யாவற்றையும் அறிய இயலுகின்றது. இவ்வாறு ஒருயிர் அறியும் ஆற்றலை ஆன்மசிற் சக்தி என்பர். இவ்வான்மசிற் சக்தியானது உலகப் பொருட்களுடன் தானே நேராகக் கலந்து அறியும் சக்தியற்றது. (உயிருக்கு அனாதியே இந்த அறிவு மறைப்புண்டு. அதனாலேயே உடற் கருவிகளுடன் சேர்க்கப்பட்டது என்பதனை நாம் நினைவு கூரவேண்டும்.) எனவே உடலிற் தரப்பட்டுள்ள உட்கருவி, புறக் கருவிகள் என்பவற்றோடு தொடர்புகொண்டு அறிவைப்பெற்று நாளாந்தம் கிடைத்த பழைய அனுபவங்களுடனும் நினைவுகளுடனும் தொடர்புபடுத்திச் சிலவிடயங்களை நன்கு விளங்கிக் கொள்ள முயல்கின்றது. இவ்வாறு எம் உடலில் அறிவு நிகழ்ச்சிக்கூறிய கருவிகளாக மனம், சித்தம், புத்தி அகங்காரம் எனும் உட்கருவிகளே இயங்குகின்றன. மனம் தன் முன்

திருமதி சைபாக்கியம் குலசீங்கம்

எதிர்ப்பட்ட பொருள்களை இது யாதோ? என்று ஐயப்படுகின்றது. சித்தம் சிந்திக்கின்றது. புத்தி விடயங்களை இது அது என நிச்சயிக்கின்றது. அகங்காரம் அபிமானித்து இன்னதெனத் தெளிந்து அறிகின்றது. இந்த உட்கருவிகளே கனவிலும் விழிப்பு நிலையிற் கவரப்பட்ட புறப்

பொருள்களின் வாசனையால் விடயங்களை அறிய உதவுகின்றன. எனவே இந்த உட்கருவிகளே அறிவு நிகழ்ச்சிகளை அறிய உதவுவதனால் இவையே உயிராகுமோவென ஐயம் எழுகின்றது. ஏனெனில் இந்த உட்கருவிகளும் தம்முள் ஒன்று அறிந்தவற்றை மற்றது அறியாது. அவையும் தத்தம் தொழிலை மட்டுமே செய்யும் ஆற்றலுடையன. அதனோடு உயிர் உடலைவிட்டு நீங்கிய விடத்து இவற்றின் தொழிற்பாடுகள் எதுவும் நிகழ்வதில்லை. எனவே இவ் உட்கருவிகள் நான்கின் தொழில்களையும் அவற்றின் வேறாகிய ஒருவனாக இருந்து அறிந்து பின் அவற்றைத் தன்விருப்பப்படி அவ்வவ் விடயங்களிற் செலுத்தியும் தடுக்க வேண்டியவிடத்தில் செல்லவொட்டாது தடுத்தும் அவற்றின் தொழில்களைத் தான் ஏவிச் செய்விக்கின்றவனுமான உயிர் இவற்றிற்கு வேறானதாகும்.

இதனை இணைதரு மீவற்றின் வேறாயானெனதென்ப தான்மா எனச் சிவஞான சித்தியார் கூறும். மேலும் இதனைச் சாந்தோக்கிய உபநிடதம் இதை நான் நினைக்கின்றேன் என்று எவன் இந்திரிய விடயங்களையும் இந்திரியங்களுக்கெட்டாத விடயங்களையும் அறிகின்றானோ அவ்வறிவை ஏற்படுத்துவது உயிரே என்று கூறுவதையும் கருத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். ஒருயிர் ஒரு விடயத்தை அறியும்பொழுது ஐம்பொறிகளிலொன்றும் பஞ்சபூதங்களிலொன்றும் அந்தக் கரணங்கள் நான்கும் கலாதிகள் ஐந்தும் ஆகிய 11 தத்துவங்களைப் பொருந்தி நின்று, அவற்றினுதவியால் அறியும். இந்த நியதிப்படியன்றி உயிர் ஒன்றையும் அறியமாட்டாது. உயிரில்லாமல் இத்தத்துவங்களும் இயங்கமாட்டா.

எனவே நாம் இதுவரை ஆராய்ந்ததிலிருந்து சட்பொருளான உடற்கருவிகள் எதுவும், தம்மைத்தாமே அறியும் ஆற்றலற்றன என்பது தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் ஐம்பொறிகள் வாயிலாக வரும் விடயங்களைப் பிரகிருதியிற் (சட்பொருளிற்) தோன்றியதான புத்தி நிச்சயிக் கையில் உயிருக்கு அறிவை எழுப்பும் வித்தியாதத்துவம் வாயிலாக, அவ்வுயிர் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கேற்ப விடயங்களை இது, அது எனத் தீர்மானிக்கும். இவ்வாறு உயிர் புத்தி முதலான கருவிகளின் துணைக்கொண்டு அறிவது ஆராய்ச்சி அறிவாகும். அனுபவ வாயிலாக உயிர் ஒன்றினை அறிவதே உயிர்தானே அறிவதாகும். எனவே இன்றைய விஞ்ஞான ஆய்வுகளிற் சட்பொருளில் உருவாகியதான மூளையை மாற்றுச்செய்து அதாவது இரு குரங்குகளின் தலைகளையும், உடல்களையும்

மாற்றிப் பொருத்திப் பார்த்தவிடத்துக் குரங்குகளின் நடவடிக்கைகள் வழமை போலிருந்தன என்று சொல்லுமிடத்து அவை புத்தியின் செயற்பாட்டினையே பிரதிபலிப்பனவாம். ஐம்பொறிகள் அந்தக் கரணங்களின் தொழிற்பாடுகள் யாவும் கழுத்தின் மேற்பாகத்து உறுப்புக்களின் தொழிற்பாடாம். எனவே துண்டமாக்கப்பட்ட உயிர்களின் வியாபகம் கழுத்தின் மேற்பரப்பு வரை ஒடுக்கப்பட்டுவிட்டதாம். மற்று மூளை பாதிக்கப்பட்டுப் பல ஆண்டுகளாக மயக்க

நிலையில் இருக்கின்றவரின் மூளைக்கு விஞ்ஞானிகள் பரிகாரம் தேடுவதன் மூலம் பழுதடைந்த அறிவுக் கருவிகளை திரும்பவும் இயங்கச் செய்யலாம். ஆனால் மயக்க நிலையிலுள்ளவரின் உட்கருவிகளான பிராணன் முதலானவை தொழிற்படுவதனால் மூளைதான் உயிரென்றோ அல்லது மூளையின் மேற்பரப்பிற் றான் ஒருவரின் உயிர் கலந்திருக்கிறது என்பதோ தவறாகும். எனவே இன்றைய விஞ்ஞானிகள் உயிர் ஓரிடத்திலேதான் (மூளையில் மாத் திரம் தான்) இருக்குமெனில் அது உருவமுள்ள பொருளாய் அழிந்துவிடக் கூடியதாகும். இதனைச் சிவஞான சித்தியார் உடலினி லேக தேசியுமிரெளி னூரவாய் மாயும் என்று எடுத்துரைக்கும். மற்று உயிர் ஆகாயம் போல் எங்கும் வியாபித்து நிலாமல் ஒரு தத்துவத்தைப் பொருந்தினால் அதிலே வியாபித்து அறியத்தக்க முறையினையுடைத்தாகி மற்றுத் தான் வசிக்கின்ற உடலெல்லாம் வியாபிக்கத்தக் கவனாய் உருவமற்றவனாய் என்றுமுள்ளதாய் ஆணவமல சம்பந்தமுடையதாய் இருப்பதே உயிர் எனச் சைவசித்தாந்தம் கூறும். அதனாலன்றோ உயிரைச் சைவ சித்தாந்தம் வசித்திட வரும் வியாபி எனக்கூறும். எனவே வைத்தியர்கள் இறைவன் ஆணையாற் கூட்டப்பட்ட ஒருடலின் இயக்க நியதிகளின் நெறி நின்று சத்திர சிகிச்சைகளைச் செய்கின்ற பொழுதே அவ்வுடல் உயிரின் வாழ்க்கைக்கேற்றதாக அமைகின்றது. அன்றேல் உயிரை வேறுடலுடன் இறைவன் கூட்டிவைப்பன். எனவே இவ்வுடலுக்கு வேறாகியதும் உடல் தோன்றிய காலம் முதலே அதனுடன் உடலிருந்து கொண்டு அவ்வுடற் கருவிகளின் துணைக்கொண்டு மறந்து மறந்து அறியும் ஆற்றலுடைய அறிவுப்பொருளே உயிரென அறியப்படுகின்றது. ஆமினும் உயிர் உடலுடன் கூடியியங்கும்பொழுது ஒவ்வொரு விடயத்தை ஒவ்வொரு பொறியுடனும் அதுவாக அழுந்தி அறிவதனாலும் பின் அவ்வாறு அறிந்த விடய ஞானங்களை மறத்தலாலும் பின் இன்னொருவர் அறிவிக்க அறிதலாலும் மற்று இவ்வாறு அறிகின்ற தன்னையும் முழுமையாக அறிந்து

கொள்ளமுடியாதிருப்பதாலும் உயிர் தானாக எதனையும் அறியும் சக்தியற்றது என்பது தெளிவாம். உயிரை உடலுடன் கூட்டிய இறைவனே அதன் வினைப்பயன் வழி நின்று செலுத்தி ஒன்றாய், உடனாய் வேறாய் நின்று அறிவுறுத்துவான்

இவர்கள் இருவரும் யார்?

அன்பு ஆலயம்

தேவதேவனான மகாதேவனே வான் ஒலி வாக்கால் கூறிவிட்ட அந்த மறொரு சிவாலயம் இது. இது மண்ணில் எங்குமே கட்டப்பட்ட ஒன்றல்ல. கல்லாலும் மண்ணாலும் பொன்னாலும் அந்த ஆலயம் உருவாக்

கப்படவேயில்லை. ஓ! அந்த மகிமை பொருந்திய தேவாலயம் பிறகு எப்படித்தான் கட்டப்பட்டது என்று தானே கேட்கின்றீர்கள்?

அது ஓர் ஏழை பத்தன் தன் இதயத்திற்குள்ளேயே எழுப்பிய கனவாலயம். கல்லால்

எழுப்பப்பட்ட ஆல

யத்தைவிட அந்தக் கனவாலயத்தில் எழுந்தருளவே முதன்மை தந்தான் ஈசன்.

மாமன்னன் ராஜராஜனது கனவிலே இறைவன் எழுந்தருளி உரையாடினார்.

மகேஸ்வரா! மாமேரு பர்வதத்துக்கு இணையான திருக்கோயிலை உமக்குச் சமைத்துவிட்டேன் திருப்திதானே? என்று பணிவு சிறக்க வினவினான் ராஜராஜன்.

திருப்திக் கென்ன குறைச்சல் ராஜராஜா அந்த ஏழைக்கிழவியின் கனிவு சுரக்கும் கல் நிழலிலே கம்பீரமாக என்னைக் கொலுவிருக்க வைத்துவிட்டாயே நீ திருப்தி இல்லாமற்போகுமா? என்றார் ஈசன்.

என்ன..! ஈசன் இளைப்பாறுவது ஓர் கிழவி அளித்த கல்லின் நிழலிலா? மாபெரும் கற்கோவிலை உருவாக்கியது நாம். ஆனால் ஈசன் எவனோ ஒரு கிழவியை அல்லவா புகழுகின்றார்.. துடித்துப் போனான் மன்னன்.

உடனே சிற்பிகளை அழைத்து நடந்ததை விசாரித்து உண்மையை அறிந்து கொண்டான்.

ஓர் ஏழைக்கிழவி கற்களை உளிகளால் பொளிந்து கவிண்மிகு சிற்பங்கள் வடித்துக் கொண்டிருந்த சிற்பிகளின் தாகத்துக்கு நீர் வார்த்தான். நீருடன் மோரும் கலந்து குளிர்ச்சியூட்டினான். இலவச சேவை-இணையற்ற திருத்தொண்டு. கனிவு சிறக்க, கருணை சுரக்க ஓர் அன்னையின்

பரிவுடன் உலவி உதவிய அவள் அத்தனை சிற்பிகளின் நெஞ்சிலும் உருவமாய்ப் பதிந்துபோனாள். திருப்பணி முடிக்கிறவேளை, கோபுர உச்சியில் பதிக் கவேண்டிய பிரமரந்திரக்கல் எதுவும் பொருத்தமாக அகப்படவில்லை. கிழவி சொன்னாள் என் பங்குக்கு இந்த ஆலயத்தில் ஒரு கல்லாவது சேர்க்க விரும்பம்.

குடிசை வாசலில் உள்ள வாசற்படி ஒன்றுதான் உள்ளது. அதை எடுத்துக் கொள்ள

இயலுமா?

சிற்பிகள் அந்தக் கல்லைப் பார்த்தனர். அட! என்னவொரு அற்புதம்.. அந்த ஒரு கல்தான் பிரம்மரந்திரக்கல்லாகப் பதிக்

கப் பொருத்தமாக இருந்தது. கோபுர உச்சியில் அதைப் பதித்துவிட்டார்கள்.

ராஜ ராஜ சோழனுக்கு இப்போது உண்மை புரிந்தது.

உடனே அவன் மட்டத்து யானையை அனுப்பி அதில் அந்தக் கிழவியை ஏற்றி வரப் பணித்தான். ஏன்?..

அவளைத் தரிசிக்க, அவள் பாதங்களை வணங்கத்தான்.

இறைவனே கூறிவிட்டாரே அந்த ஏழைக் கிழவி அளித்த கல்லின் நிழலில் இளைப்பாறுவதாக அந்த மூதாட்டியை வணங்குவதைவிட வேறென்ன பாக் கியம் இருக்க முடியும்.

அன்புதான் சாஸ்வதம்

அன்புதான் சகல வேதங்களின் சாரமும்

அன்புதான் திருத்தொண்டு

அன்பு செய்யுங்கள் மானிடரே

அரன் அருள் பூரணமாகக் கிடைக்கும்

இதில் ஐயம் ஒன்றுமெயில்லை.

உள்ளம் பெருங்கோபில் ஊனுடம்பு ஆலயமாம்

வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய்க் கோபுர வாசல்

தெள்ளத் தெளிந்தற்கு ஜீவன் சிவலிங்கம்

கள்ளப் புலன் ஐந்தும் காளா மணி விளக்கே

- திருமந்திரம்.

எனக்குள் நான்

திருவருள் ஒன்றில் வெளிவந்த இக் கட்டுரைக்கு பல வாசகர்களிடமிருந்து பாராட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன. இக் கட்டுரை ஒரு வகையில் வரலாற்று விமர்சனமே. வரலாறு என்பது வெறுமனே சம்பவங்களின் கோர்வையல்ல. சம்பவங்களின் பிரதிபலிப்பும் வரலாறாகலாம் என்பதற்கு இக்கட்டுரை ஒரு உதாரணமாகும். இது சம்பந்தமான காத்திரமான அபிப்பிராயங்களை மேலும் எதிர் பார்க்கின்றோம். ஆசிரியர்

புலவர் சிவசுந்தர்

தனித்தமிழ் என்றும் திராவிடம் என்றும் நாஸ்திகம் என்றும் பல கூவல்கள் தமிழூலகில் எழுந்துள்ளன. இன்றும் ஒலி தந்து கொண்டிருக்கின்றன. பிறநாட்டுப் பிறமொழி இலக்கியங்களிற் பாண்டித்தியம் பெறாதவர்கள் கல்லாதவர்கள் என்றும் பட்டிக்காடுகள் என்றும் பாடம் சொல்லப்பட்டுவருகின்றது தமிழ்ப் பல கலைக்கழகங்களில்.

இந்தப் பார்வையில் என் போன்றவர்கள் படிப்பறிவற்றவர்களாகவும் பட்டிக்காடுகளாகவும் மொழி கலை பண்பாட்டு வெறியர்களாகவும் பார்க்கப்படுவார்கள் என்பதிலும் எனக்கு எதுவித ஐயப்பாடோ சந்தேகமோ இல்லை.

என்போன்றவர்கள் எழுதுவது கவிதைகளாகமாட்டாது. காட்டுக் கூச்சலாகவே பார்க்கப்படும் என்பதும் எனக்குத் தெரியாமலில்லை.

நாளாந்தமாக உபயோகத்தில் இருந்து அருகி வருகின்ற தமிழ்ச் சொற்களைக் கூட்டி வார்த்தைகளை நறுக்கி ஆங்கிலத்தையும் அங்கிற் கெனாதபடி கலந்து கூட்டி எழுதும் கலை இன்று அமோக வரவேற்பைத் தமிழகத்திற் பெற்று வருகின்றது. புதுக்கவிதை என்றும் மரபுக் கவிதை என்றும் இரண்டுபட்ட கவிதை மரபுகள் இருப்பதாகக் கற்பனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. கவிதையென்றாலே அது மரபுவழிவந்த ஓர் இலக்கியம் என்பதே எனது தாழ்மையான கருத்தாகும்.

மரபுவழிச் சிந்தனையையும் மரபு வரையறைகளையும் தலைமீற தூக்கி வைத்துக் கொண்டு தாமே தமிழின் தாதாக்கள் எனக் கூறுவோர் அணியில் நிற்பவனல்ல நான்.

என்னால் பழையன கழிதலையும் புதியன புகுதலையும் புரிந்து கொண்டு இந்தப் பரிணாம வளர்ச்சிகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் முடியும். இருப்பினும் மரபினை உடைக்கிறோம் புதுமையைப் புடமிடுகின்றோம் என்பவர்களின் கையிருப்புகளையும் அவர்களது கையாலாகாத தன்மைகளையும் புறக்கணித்துவிட்டு அவர்களைக் கைகுலுக்கி வரவேற்று அவர்களைப் போலியாக வாழ்த்தத்தான் என்னால் முடியாமல் இருக்கின்றது.

இவர்களிற் பலர் தாளிற் பேனாவை வைக்கும்போதே எந்தப் பத்திரிகையில் வெளிவரப்போகிறது? எந்த அச்சகத்தில் நூலாக்கப்படப்போகிறது? என்ற எண்ணக் கருக்களோடுதான் தமது எழுத்துக்களை ஆரம்பிக்கிறார்களோ என்ற ஐயம் அடிக்கடி எழுவதுண்டு. கவிதை என்பது ஒரு மரபுச் சொல்லாகவே எனக்குப் படுகின்றது. கவித்துவம் என்பதுவும் ஒரு மரபுத்துவமாகவே படுகின்றது. கவிஞன் என்பவனையும் எழுத்தாளன் என்பவனையும் என்னால் வேறுவேறு நிலைகளில் இனங்காணமுடிகின்றது. ஒரு கதாசிரியன் நாவலாசிரியன் நாடகாசிரியன் என்ற படைப்பாளிகளையும் கவிஞன் என்பவனையும் பிரித்து இனங்

காணமுடிகின்றது.

நான் ஒரு கவிஞனின் கவிதைகளைப் படிப்பதைவிட அவனைத்தான் முழுமையாக ரசிக்கிறேன். கவிஞன்தான் என்னை ஈர்க்கின்றான்! இயக்குகின்றான். அவனது கவிதைகள் அவனுக்கும் எனக்கும் இடையிலுள்ள ஊடகமே ஒழிய கவிஞனைவிட்டுப் பிரிந்துநிற்கும் அவனது கவிதை வரிகள் என்னுள் எதுவித தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்துவதாக இல்லை. கவிதையினூடு அந்தக் கவிதையின் மூலகர்தாவை நோக்கியே எனது ஆத்மாவின் அலைகள் பாய்கின்றன.

இன்றைய உலகில் அதுவும் தமிழுலகில் ஆத்மா இல்லாதவர்கள் வரிகளைக் கொட்டுகின்றார்கள். அண்மையில் நமது மண்சார்ந்த ஒரு கவிதைப் புத்தகத்தைப் படித்தேன். இக் கவிதைகளிற் பல கொழும்பிலுள்ள உயர்தர தங்குமாடங்களில் சிங்கள அரசியல்வாதிகளோடு கைகுலுக்கி கட்டியணைத்துக் குலவும் பண்பும் வாழ்க்கை நிலையும் உள்ளவர்களாக இருப்பார்களென்பது எனது எண்ணம். ஆனால் தமிழினத்தின் அவலங்களைத் தமிழினத்தின் மீதான சிங்கள ஏகாதிபத்தியத்தின் அடக்குமுறைகளையும் இவர்களின் வரிகளிற் பார்க்கமுடிகின்றது.

இவர்கள் சிங்கள ஏகாதிபத்தியத்தினை எதிர்ப்பதாகவும் அதே வேளை தமது சொந்த வாழ்வுக்கான அடித்தளங்களை அதே ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் அனுசரணைகளோடும் ஆதரவோடும் நடைபெறவார்களென்பது எனது எண்ணம். இருந்தாலும் பொதுமை நிலையிற்றான் இவர்கள் சிங்கள பெளத்தமத வெற்றியினையும் சிங்கள இராணுவத்தின் அராஜகங்களையும் தாக்குதற்களையொழிய தெரிந்தும் தெரியாமல் இவர்களால் ஒருசில தனிப்பட்டவர்களைத் தாக்கி எழுத முடியாது. காரணம் இத்தனிப்பட்டவர்கள் இவர்களது உல்லாச வாழ்க்கைக்கு உரம்போடுபவர்கள். முன்பொருதரம் சாகித்திய மண்டலத்திற்குச் சலாம் போட்ட வரலாறு ஒன்று நம்முள் இருந்ததை நம்முள் பலர் அறிவோம்.

தமிழகத்திலிருந்து எழுத்துக்கள் படைப்புக்கள் இலங்கைக்கு வரக்கூடாது என்று சங்குதிய காலத்தில் தாம் எழுதும் எதனையும் நமது மக்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களென்னும் பகற்கனவு கண்ட கூட்டம் சாகித்திய மண்டலத்தின் இராப்பிச்சைக்காக வரங்கேட்கலாமோ? சாகித்திய மண்டலவாதிகளான இவர்கள் ஒருசில தனிப்பட்டவர்களை எதிர்க்க மறுத்தவர்கள் அவர்களை மதித்தவர்கள்!

ஒரு கவிஞன் லாப நட்டக் கணக்குப் பார்ப்பவனல்ல. தமர், பிறர் என்று தராசிலிட்டும் பார்த்து எழுதிப் பிழைப்பவனல்ல!

ஒரு கவிதை பிறக்கும்போது எழுதிப் பிழைக்கும் நோக்கோடு பிறப்பதில்லை.

வெண்தாளை முன்னால் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுக்கும் வார்த்தைக்கும் ஏங்கியடி வாணத்தைப் பார்த்திருக்கும் வரட்டுப்பேர் வழிகவிஞராக முடியாது. கவிதை வெடித்து வருவது. சொற்கள் சீறிப் பாய்ந்து வருவன! இதற்குப் பின்னால் இது வரவேண்டுமெனக் கருத்தாய்வு செய்து அதன் பின்னால் முடிவெடுத்துச் சொற்களைத் தள்ளுபவன் கவிஞனல்ல! தொடர்ந்து கொட்டுகிற மழைத்துளிபோல பாய்ந்து ஓடுகின்ற நதிப் பிரவாகம்போல சொற்கள் பிறிக் கொட்டவேண்டும்.

கவிதல் என்றால் கூடுதல். மேகங் கவிவதுபோல் எண்ணங்கள் வந்து தாமாகவே கவிகின்றன. அந்த எண்ணங்கள் உணர்வுகளை மோதுகின்றன. சிந்தனைமின்னல் பளிச்சிடுகின்றது. கவிதை பொழிகின்றது.

இந்த வரிக்குப் பிறகு இதுதான் வருமென்றோ இந்தக் கருத்தின்பின் இதுதான் வரவேண்டுமென்றோ குந்தியிருந்து புரட்டியடிக்கும் குப்படித்தனம் கவித்துவமாகாது. உயரிய எண்ணமும் உள்ளத்தின் தூய்மையும் உலகின் மேன்மையுமே ஒரு கவிஞனது களங்கள்.

ஏகலைவன்

மகாபுரத காலத்தில் வாழ்ந்த வேடர் குலச் சிறுவன் ஏகலைவன். துரோணாச்சாரியாரிடம் வில் வித்தை கற்க விரும்பினான். அவன் குலத்தால் தழ்ந்தவன் என்று துரோணர் அவனைக் குருகுலத்தில் சேர்க்க மறுத்து விட்டார். இருப்பினும் துரோணாச்சாரியர்போல ஒரு உருவத்தைச் செய்துகொண்டு அவரையே தன் மாணிக்கக் குருவாக நினைத்து ஆழ்ந்த குருபக்தியுடனும் தீவிர சிரத்தையுடனும் தானே வில்வித்தை பயின்று தேர்ச்சி பெற்றான் ஏகலைவன். ஒரு முறை வேட்டைக்குச் சென்ற ஏகலைவனும் அச்சுன்னும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து அஸ்திரப் பிரயோகம் செய்ய தனக்கு சமமான வில்வித்தைத் திறனுடைய ஏகலைவனின் குரு யார் என்று அச்சுன்னன் கேட்டான். ஏகலைவன் தன் குருவும் துரோணாச்சாரியார்தான் என்று கூறி அவருடைய உருவச் சிலையைக் காட்டினான். தனக்குச் சமமாக யாரும் இருக்கக் கூடாது என்று கருதிய அச்சுன்னன் இதைப்பற்றி துரோணரிடம் தெரிவிக்க ஏகலைவன் தொடர்ந்து அஸ்திர பயிற்சி செய்ய முடியாதபடி அவன் கட்டை விரலை குரு காணிக்கையாக கேட்டார் துரோணாச்சாரியார். அவனும் தன் கட்டை விரலை அறுத்துக் குரு காணிக்கையாக செலுத்தி குருபக்திக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினான்.

முகம் இணைந்த அட்டை!

முகக்கும் கண்ணும் வாயும்
நாக்கும் நாடியும் நாளமும்
தேக்குத் தோளும் தெள்ளுதமிழ் எழுதும் கைகளும்
வாக்கும் சொல்லும் ஊற்றெடுத்து வரும் வயிறும்
நோக்குடன் நடக்கும் நீண்டகால்களும்
பாசக்கயிற்றால்,
கோர்த்து உலகில் நடமாட ஈசன்
இணைத்த புதிய உருவம் மாண்டமெய்யாகும்.
முகம்.. . . . .
மாண்ட உடலின் ஒவ்வொரு அசைவும்
தேன்தமிழ் பேசும் தமிழனாமினும்
ஏன் எந்த மொழிபேசும் யாராமினும்
அசைவுகள் தந்த இலக்கணங்கள்
ஓசைகள் நிரம்பிய மந்திரங்கள்
ஆசைகள் நிரம்பிய அவலங்கள்
கூட்டாய்ச் சேர்ந்து அமைந்ததுவே முகமாகும்
முகம். . . . .
முகக்கும் கண்ணும் வாயும் முகமல்ல
நோக்கும் பார்வையும் அசையும் திசையும்
வாக்கும் வளம்பிறைந்த வாழ்வும் ஆன்றோர்
தேக்கிய அற்புதக் கலைகளும் பழக்கவழக்கங்களும்
பார்க்கில் முகமென்று முன்சொல்வோம்
தொலைத்தது. . . . .
முகத்தைத் தொலைத்தோமா? இல்லை.
முகத்தைத் தொலைத்து வாழ்வைத் தொலைத்
தோமா?
அகத்தை மறைத்து அறத்தை மறந்து
முகத்தைத் தேடி முழு உலகும் அலைகின்றோமா?
ஏகமும் இறைவன் எல்லாம் அவனே
போகமும் அவனே பொருள்களும் அவனே
யாகமும் அவனே யாசிப்பவனும் அவனே. .
எல்லாம் அவனே என்றானபின்பு
தொலைத்தோம் தொலைத்தோம் தொலைத்தோமென்று
தொலைவதன் ரகசியம் புரியவில்லை புரியவில்லை
நிமிர்ந்த நடையும் நேரிய பார்வையும்
சொல்லும் செயலும் இணைந்த நடைமுறையும்
கனிந்த மனமும் கனத்த நினைவுகளும்
குனித்த புருவமும் குமிழ்வாய்ச் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனிபும்

ஐனித்த உலகில் தொலைத்த கொடுமையால்
மரணம் அணுகாத முகங்களோடு மனிதர்களாக
வாழ்வதும் ஒரு வாழ்வா?
தமிழைத் தொலைத்தோம் தரத்தைத் தொலைத்தோம்
வீரத்தைத் தொலைத்தோம்
விடுதலை உணர்வைத் தொலைத்தோம்!
சாரம் அற்றுப்போய் சாத்திரம் பார்த்தோம்!
பேரம்பேசியே பெரியவர்களானோம்!
சோரம்போய்ச் சொந்தமிழந்தோம்!
காரகிற் பிளவையும் கனகமணிக் குன்றையும்
கடவுளர்களாக்கினோம்!
நேர்மை இழந்தோம்! பொய்யர்களானோம்!
எல்லாம் தொலைத்தோம்!
தொலைத்துத் தொலைத்து தொலைத்து போனோம்!
தொலைந்துபோன முகத்தை மறைத்து
அலைந்து அலைந்து முண்டங்களாய் வாழ்கின்றோம்!
நின்றது நடந்தது பார்த்தது பாராதது
வென்றது வெல்லாதது கொன்றது கொல்லாதது
எல்லாமே அவனென்றோம்— அட
தொலைந்தது எதுவென்று புரியாமல் நின்றோம்!
மாண்டனே கேள்!
உன்னைத் தொலைத்தாய்
உன் உணர்வைத் தொலைத்தாய்
உன் சிந்தனையைத் தொலைத்தாய்
உண்மையைத் தொலைத்தாய்
பெண்மையைத் தொலைத்தாய்
அன்பே சிவமான சிவனையும் தொலைத்தாய்!
சிந்திக்க மறந்தாய்! அற்பனாய் மாறினாய்.
சுந்தரத் தமிழில் கவிபாட மறந்தாய்!
தொலைத்தவற்றை வடிவமாக்கிக் கடவுளாக்கினாய்!
கடவுளை வணங்குவதாகப் பாசங்கு பண்ணினாய்!
கடவுளை வைத்தே தவறுகள் செய்தாய்!
தவறுகளை கடவுளின் பின்னால் மூடி மறைத்தாய்!
போதும் மனிதா போதும்
இனித் தொலைத்ததும் மறைத்ததும் போதும்
புதிதாகப் பல புண்ணியம் செய்வோம்
புதியவிதிகள் பலவற்றைச் செய்வோம்
எங்கும் எதிலும் நிஜத்தைக் காண்போம்
வாருங்கள் தோழர்களே! நாளை நமதே!
நமக்கென்று உலகம் நன்றாக விரியட்டும்!

பரம்பொருள் கயம்பொருள்?

எவ்வு கயம்பொருள்?

சுதும்பலை கந்தையா இராஜமனோகரன்

சைவ சமயத் தத்துவங்கள் எக்காலத் தும் விஞ்ஞானத் தத்துவங்களோடு உடன்பாடானதாகவே இருந்து வருகின்றன. விஞ்ஞானத்தால் எக்காலத்தும் எட்ட முடியாதது நாம் வாழும் அண்ட வெளி. இதனால் அதற்கு எல்லை உண்டோ இல்லையோ என்பதையும் நாம் அறியப் போவதில்லை. இதனைப் படைத்த பரம்பொருளுக்கே இது வெளிச்சம். எமக்கு இது என்றைக்கும் சிதம்பர இரகசியமே!

மனித இனம் என்றும் எதையும் துருவித்துருவி ஆராயும் இயல்பினது. அவ்வாறு ஆராய்வதன் மூலமே விஞ்ஞானமும் வளர்கின்றது - மெய்ஞ்ஞானமும் வளர்கின்றது. இன்றைய உச்சக்கட்ட ஆய்வுக்குரிய இடங்களில் முக்கியமானது அண்ட வெளி. இதற்குச் செல்ல மனித இனம் கண்டுபிடிக்கும் கருவிகள் மாறுபட மாறுபடக் காட்சிகள் வேறுபடும். விஞ்ஞானிகள் ஊகிக்கும் பலவற்றிற்குச் சைவ சித்தாந்த விளக்கம் உண்டு. மணிவாசகர் திருப்பெருந்துறைக் குருந்த மரநீழலிலே கண்ட மெய்ஞ்ஞானக் காட்சியின் விஞ்ஞான வடிவமே, இன்று வானத்திலே விஞ்ஞானிகள் காண முயற்சிக்கும் படைப்பின் மூலம் .... அபிராமிப்பட்டர் அன்னையாகக் கண்ட அருளுருவமே இன்று விஞ்ஞானிகள் தேடி அலையும் கரும்பொருள் .....

பிரபஞ்சத்தின் வயது

நாம் வாழும் இப்பிரபஞ்சத்தின் வயது நூற்றுத்தொண்ணூற்றாறு நூற்றாண்டு எனப்படுத்தெண்ணாபிரத்து ஐயாபிரத்து நூற்று மூன்று (1958888103) ஆண்டுகள் என்பது சோதிடக்கணிப்பு, (1). அதாவது 1,956 மில்லியன் ஆண்டுகள். மிகப்பிந்திய விஞ்ஞானக்கணிப்பின்படி பார்த்தால் ஏறத்தாழ 1,500 மில்லியன் தொடக்கம் 2,000 மில்லியன் ஆண்டுகள் (2) ஆகும். தாம் அறியாத யாவும் பிற்போக்கானவை என்னும் கற்பனையில் வாழும் சிலராலே மிகவும் பிற்போக்கானதென வர்ணிக்கப்படும் சோதிடத்தின் கணிப்பும் எத்தனையோ விஞ்ஞானத் தரவுகளையெல்லாம் கண்ணிக்குள் இட்டுப் பெறப்பட்ட விஞ்ஞானக் கணிப்பும்

எவ்வளவு நெருக்கமாக உள்ளன என்பதை இங்கு கவனிக்கலாம். சோதிடக்கணிப்பின்படி நாடி, வீநாடி வரை கணித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

கரும்பொருள்

அண்மைக்காலம் வரையிலே பிரபஞ்சம் எவ்வாறு தொடங்கியது என்பதற்கு விஞ்ஞானம் கூறிவந்த விளக்கம் பலராலும் நன்கு அறியப்பட்ட பாரிய வெடிப்புத் தத்துவம் (உபை டையெ வுநடிஸ) ஆகும். இன்னும் அந்த விளக்கமே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பினும் மிக அண்மைக்காலத்திலே அவர்கள் அவ்விளக்கத்திற்கும் புதிய திருத்திய விபரங்களை இணைத்துக் கூற முனைகின்றனர். விஞ்ஞானிகள் கூறும் புதிய விளக்கம்... பாரிய சக்தியை வெளியேற்றவல்ல வெடிப்பின்மூலம் உலகம் தோன்றியிருக்குமாயின் இவ்வளவு காலம்வரை இவ்வாறு நிலைத்து இயங்கி இருக்கவும் முடியாது, இனிமேலும் விஞ்ஞானம் ஊகிக்குமானவு காலம் இயங்கவும் முடியாது. எனவே,

1. பிரபஞ்சத்தின் எங்கோவொரு இடத்திலே பாரிய திணிவு ஒன்று ஒளிந்துள்ளது (அனைமையே அயனா). (2). அக் திணிவு இப்போது எம் கட்டிலனுக்குட்பட்ட நட்சத்திரங்கள் அனைத்தினது திணிவிலும் 10 மடங்காகவாவது இருக்கவேண்டும் என்பது அவர்கள் ஊகம். இவ்வூகத்திற்கான காரணம்... எங்கோ ஒளிந்துள்ளதாக ஐயப்படும் பொருள் இவ்வளவு திணிவிலே இருக்காது போனால், பாரிய வெடிப்பின் பின்னர் பிரபஞ்சம் இப்போதுள்ள ஒழுங்கான விரிவமைந்த வடிவத்தில் அமையாமல், மிக வேகமாக விரிவடைந்து மிக ஐதாகி எதுவுமே கோளமாக அமையாத நிலையிலே முற்றுப்பெற்றிருக்கும் என்னும் வாதம். இப்பொருள் இதுவரை விஞ்ஞானிகளாலே இதுதானெனச் சுட்டப்படவில்லை. காணமுடியாத பொருளாகவிருப்பதாலே கறுப்பானவான் வெளியிலே கறுப்பாகக் காட்சி தந்து- கட்டிலனுக் காட்டபடாது- இருக்கின்றதெனவும் ஓர் ஐயம். அதனால் இதனைக் கரும்பொருள் (டயூஉம அயவவுசு) என்பர். இதனை அனுமானித்த விஞ்ஞானிகளுக்கு இக்கரும் பொருளை இரவுபகலாகத்தேடி வருகின்றது. இவர்களில் ஒரு குழுவினர் நிலத்தைத் தோண்டி அதனுள்ளே கூடத் தேடி வருகின்றனர். ஒருவேளை யூகிகளுள்ளே அப்பொருளின் சிறு பங்கு இருக்குமோ எனவோர் ஐயம். இங்கிலாந்தின் வடக்குப்பகுதியிலுள்ள பழைய நிலக்

கரிச் கரங்கம் ஒன்றுள்ளே மாதக்கணக்காக வசித்துக் கொண்டே தேடும் இன்னொரு குழுவும் உண்டு என்பதை இங்கு நினைவு கொள்ள வேண்டும்.

அல்லது,

2. குறிப்பிட்ட ஏதோவொரு அணுப் பொருள் ஏதோவொரு அதிர்விலாவே பெருகத் தொடங்கித் தொடர்ந்து பல யுகங்களாகப் பெருகி இன்று நாம் காணும் இப்பிரபஞ்சமாக விரிந்தள்ளது என்பதாகும்.

இந்தத் தத்துவத்தையே சைவசித்தாந்தம் ஆரம்பத்திலிருந்து கூறிவருகின்றது.

சைவசித்தாந்தத் தத்துவத்தைச் சற்று விரிவாகப் பார்த்தால்..

பிரபஞ்சம் என்ற இப்படைப்பு இல்லாத போது ஆகாயவெளிபிலே தனித்து இருப்பவை மூன்று பொருட்கள்:

1. சிவம்: சிவம் இயக்கமின்றி மோனநிலையிலே இருக்கும். திருவருட்சக்தி சிவத்துள்ளே அடக்கமாகியிருக்கும்.
2. உயிர்கள்: உயிர்கள் யாவும் சாம்பலிலே இட்டுவைத்த விதைகளப்போலே ஆண்டவனின் மறைத்தல் என்னும் தொழிலுக்காட்பட்டு இயக்கமற்றிருக்கும். ஒவ்வொரு ஆன்மாவினது ஆணவம், கன்மம் என்னும் மலங்கள் ஆன்மாவோடு இணைந்து உறையும்.
3. மாயையின் மூலக்கரு: ஐம்புலன்களாலும் அறியப்படும் இப்பாறிய பிரபஞ்சம் மாயை என்னும் சிறு அணுப் பொருளாக ஒடுக்கப்பட்டிருக்கும்.

இந்த இடத்திலே பொருத்தமான சிறு விளக்கம் ஒன்று:

மகேற்சுவ காலத்திலே கோயிலின் முன்னாலுள்ள கொடியமரத்தின் அமைப்பு மேலே குறிப்பிட்ட முப்பொருள்களும் இணைந்த ஒன்று. கொடியேற்றம் படைத்தல் என்னும் தொழிலைக் குறிப்பது. கொடியமரம் ஆண்டவனையும் அதிலேற்றப்படும் துணியினாலான கொடி ஆன்மாவையும் அக்கொடியைச் சுற்றியுள்ள தருப்பைக்கிறு மாயையையும் குறிப்பன. தருப்பைக் கயிறே கொடியை மேலே உயர்த்த உதவுவது. அதுபோலவே நாம் உலகவாழ்விலே மயங்கி அமிழ்ந்துவிடாமல் அதனைக் கருவியாகக் கொண்டு இறைவனைப் பற்றுக்கொடக்கி உயர முயல் வேண்டும் என்பதுவே தத்துவம். திருவிழாக்கள் காத்தலையும் தேர் அழித்தலையும் அன்றிரவு நடைபெறும் திருவிழா மறைத்தலையும் தீர்த்தம் அருளலையும் குறிப்பன. திருவிழாக்கள் தவிர்த்தலையே காலங்களிலே கொடியமரம் மட்டும் தனித்து நிற்கும். இது பிரபஞ்ச இயக்கம் இல்லாத நிலையைக் குறிப்பது. அப்போதுள்ள கொடியமரம் மோனத்தவமிருக்கும் சிவம்.

இன்னொரு வகையாகப் பார்த்தால் கொடியமரம் எமது முன்னந்தண்டு அடியிலுள்ள பின்னையர் குண்டலினி சக்தி. உடலென்னும் மாயையைக் கருவியாக்கி, சக்தி என்னும் கொடியை உயர்த்தினால், ஆன்மா உயர்ந்து செல்லும். உடம்பை வளர்த்து உயிர் வளர்த்தேனே என்ற திருமுலரின் வரி இதனையே உணர்த்தும்.

உலகத்தை மீண்டும் தொடக்க இறைவன் பேரருள் கொள்ளும்போது அவனிலிருந்து- அதாவது- சிவத்திலிருந்து திருவருட்சக்தி உதயமாகும். தொடர்ந்து நாதம் உருவாகும். ஓம் என்கின்ற அந்த ஓங்கார அதிர்வு தொடங்கியதும் மாயை பெருகத்தொடங்கும். அதிர்வும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும். மாயையின் பெருக்கமும் தொடரும். மாயையின் பெருக்கம் மட்டுமல்ல- இயக்கமும் அந்த ஓங்காரத்தின் அதிர்விலேயே தங்கியுள்ளது. அதனாலேயே மனவொடுக்கத்திலே ஈடுபட்டுக் குண்டலினி சக்தியை எழுப்பும் ஞானிகளினால் இவ்வோங்கார நாதத்தைக் காதுகவினாலே கேட்க முடியும். வாடொலியைச் சரியான அலைவரிசையிலே நிறுத்துவது

போல ஆன்மா மனத்தைச் சரியாகப் பயன்படுத்துவதே தேவையான செயல்.

கறுப்பு அல்லது நீலம்

ஆண்டவன் என்றும்- பரம்பொருள் என்றும்- ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றும் இல்லாத கடவுளுக்கு- நாம் ஆயிரம் திருநாமம் பாடித் தெள்ளேனம் கொட்டுகின்றோம். அதனிலும் கூடிய உருவங்களைக் கொடுத்திருக்கின்றோம். சரியோ பிழையோ இன்னும் கொடுத்துக் கொண்டும் இருக்கின்றோம். இந்த உருவங்கள் யாவற்றையும் எடுத்து நோக்கினால் அதிகமான கடவுள் உருவங்கள் சிவந்த நிறமுடையவை. சில கடவுள் உருவங்கள் நீலநிறமுடையவை, குறிப்பிட்ட சில கடவுள் உருவங்கள் மட்டும் இரண்டு நிறத்திலும் காணப்படுபவை. இவ்வாயு இரண்டு நிறத்திலும் காணப்பட்கின்றவை மிக முக்கியமான கடவுளரின் உருவங்கள். பவள மால் வரைபைப் பணிபுர்த்தனையதோர் படரொளிதருநீறும் என்று திருவிசைப்பாவிலும் துணியணி செம்மணித்தூணம் நீறுதோய் வனிதையோர் கூறினன் வடிவு காட்டின என்று கம்பராமாயணத்திலும் இவை தவிர்த்த வேறு பல இடங்களிலும் சிவந்த மேனியனாக வருணிக்கப்படும் சிவன் கூடச் சில வேளைகளிலே நீல மேனியனாகக் காட்டப் படுகின்றான். பவளக்கொடி எனவும் மதுளம் பூ நிறத்தன் எனவும் அபிராமிப்பட்டருடைய வருணனைக்குட்பட்ட எம் பெருமாட்டி உமையவள் சிவந்த மேனியளாக விருப்பினும் பல இடங்களிலே நீலமேனியனாகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றான். இவர்களின் மூத்த மகனாகக் கருதப்படும் பிள்ளையாரை நோக்கின்... பிள்ளையார் மூலம் இறுதிவரை முழு அருளையும் பெற்ற ஓளவையார்கூடத் தனது மூதுரையிலே துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம் என பவளநிற தவனாக வருணிக்கின்றார். தனது இறுதி முயற்சியான விநாயகர் அகவலிலே நெஞ்சிற் குடிக்கொண்ட நீலமேனியும் எனப் பாடுகின்றார். இதை விடத் திருமால் அல்லது கண்ணன் நீலநிறம் மட்டும் உடையவன். மொத்தத்திலே சிவன், சிவகாமி, விநாயகன் என்போர் நீல நிறத்திலும் காட்சி தருபவர்கள். இளையோனாகிய முருகவேளுக்குக்கூட அந்நிறம் இல்லை. நீலம் என்று அவர்கள் குறிப்பிடுவது கறுப்பையே என்பதை இலக்கியவாழ்வாக நாம் அறிவோம்.

இப்பிரபஞ்சம் இத்தனை கோடி ஆண்டுகள் இயங்கிக் டிகாண்டு இருப்பதற்கும் இன்னும் பல்லாயிரமாண்டு இயங்குவதற்கும் பாரிய திணிவுள்ள கரும்பொருளொன்றின் துணை தேவையிருக்கின்றதென்று விஞ்ஞான மூளை கறும்போது, திருவருட்சக்தி அன்னை கருமாரியின் நினைவு மெய்ஞ்ஞான மூளையிலே வரவில்லையா! சடப் பொருளும் சக்தியும் ஒருபொருளின் இரு வடிவங்கள் என இருபதாம் நூற்றாண்டிலே முதன்முதலாக ஐன்ஸ்டீன் என்ற விஞ்ஞானி குறிப்பிட்டார். திருவருட்சக்தி, திரோதான சக்தி, நாம் காணும் சடப்பொருள்கள் இன்னொன்றான எல்லாமை எம்பெருமட்டியின் வடிவம் என்கின்றது சைவசித்தாந்தம். சர்வம் சக்தி மயம்!!

கருந்துளைகள் (Black Holes)

அளவிலே சிறியவை. ஆனால் அடர்த்தியிலே அதி கூடியவை. சாதாரண பௌதிகவியலுக்குரிய தன்மையிலிருந்து வேறுபடுமளவிற்கு அதி கூடியவை. அது மட்டுமல்ல தமது ஈர்ப்பு எல்லைக்குள்ளே அகப்படும்

பாரிய நட்சத்திரங்களை எல்லாம் உறிஞ்சிவிடவல்லன. விஞ்ஞானிகள் மலைக்கின்ற அளவிற்கு நிகழ்வுகளை நிகழ்த்துவன. எமது சூரியனைப்போல் ஆயிரம் மடங்கு பெரிய நட்சத்திரங்களையெல்லாம் ஒரு மூச்சிலே உறிஞ்சிவிடுவன. சாதாரணப் பார்வைக்கு ஆணையைப் பூனை விழுங்குவதற்கு ஒப்பாக இந்நிகழ்வு அமையும். இவ்வளவற்றிற்கும் இவற்றின் அளவோ சிறு கடலையின் அளவுதான் என்கின்றனர் விஞ்ஞானிகள். ஆனால் திணிவு அசாதாரணமான அளவில் உயர்ந்துள்ளதால்— அடர்த்தியும் கூட. அதனால் ஈர்ப்பும் கூட. வரலாற்றுக்கு முந்திய பழைமை மிக்க சைவசிந்தாந்த சாரமாக விளங்கும் இலகு வடிவங்களிலே தலையாயது மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம். இத்திருவாசகத்தின் சிகரம் சிவபுராணம்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றான் வாழ்க என ஆரம்பிக்கும் 95 வரிகள் கொண்ட சிவபுராணத்திலே ஒன்பது இடங்களிலே இறைவனை ஒளிவடிவானவனாக வர்ணிக்கின்றார் மணிவாசகர்.

மிக்காய் விளங்கொளியாய், மினிர்கின்ற மெய்ச் சுடரே, மாசற்ற சோதி, மலர்ந்த மலர்ச் சுடரே, தேசனே, ஒளிக்கும் ஒளியானே, சோதியனே, காண்பரிய பெரொளியே, தோற்றச் சுடரொளியாய் என்பவையே அவை. ஒன்பது இடங்களிலே ஒளியென்றவர் ஒரேயொரு இடத்தில் ஒளியென்ற உடனேயே இருள் என்கின்றார்.

சோதியனே துன்னிருளே தோன்றப் பெருமையனே ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட ஏந்தை பெருமானே கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்...

என்ற வரிகள் சைவமக்கள் அனைவரும் அறிந்தவை. மேலும், இறைவனுக்கு மனநாளென்று, இளைய கன்னியர் கூடிச் சண்ணமிடிக்கும் போதான பாடல்கள் (இன்று மரணநிகழ்விற்கென யாவராலும் ஆலய மகோற்சவக் கிரியைகளின் போது மட்டுமென்று சிவராலும் அறியப்பட்டவை என்பதையும் இங்கு கூறல் அவசியம்) எனப் பாடப்பெற்ற திருப்பொற்கண்ணத்தின் இறுதிப்பாடல்:

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்மையும் மெய்மையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியும் ஆய் இருள் ஆயினார்க்குத்
துன்பமுமாய் இன்பம் ஆயினார்க்குப்
பாதிபுமாய் முற்றும் ஆயினார்க்குப்
பந்தமுமாய் வீடும் ஆயினார்க்கு
ஆதியுமாய் அந்தம் ஆயினார்க்கு
ஆட்பொற்கண்ணம் இடித்து நாமே.

இவ்வாறு பல இடங்களிலே அருளாளர்கள் இறையுணர்வை இரண்டு எல்லைகளிலும் வருணித்துள்ளார்கள். மூளையைப் பயன்படுத்தாது நோக்கின் இவை முரண்பாடுகளாக மட்டுமே காட்சி தரும். அணுவிந்நகனுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய் விளங்கும் இறைவனை ஓரளவு சிந்தித்தால் இம் முரண்பாடுகளின் இணைப்பை இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு கூறுவதை வாசிக்கும் சிலர், இவை வழமையான வசனங்கள் தானே என்பர். ஆனால், மெய்ஞ்ஞான உலகிலே மட்டுமன்றி, விஞ்ஞான உலகிலும் முரண்பாடுகள் உள்ளன. விஞ்ஞானிகள் அவற்றை இணைப்பதிலே வெற்றி கண்டுள்ளனர்.

சோதியனே

நாளும் நமக்கு ஒளிதரும் ஆதவனை நாம் எப்போதாவது காலை அல்லது மாலை வேளைகளிலேதான் கண்களாற் பார்ப்பதுண்டு. மற்றும் நேரங்களிலே பார்க்கமுடியாதளவு ஒளி. ஒரு சூரியனே இவ்வாறு எனின் இறைவனை எவ்வாறு நாம் காணமுடியும் என்பது நியாயமான கேள்வியே. ஏனெனில், புராண இலக்கியங்களிலே இறைவனின் திருமேனியை ஆயிரங்கோடி சூரியப் பிரகாசமுள்ளது எனவே குறிப்பிடுவர்.

கருந்துளைகள் இருக்கின்றனவே அவையும் இவ்வாறு ஒளி பொருந்தியவையே. அப்போ ஏன் அவற்றைக் கருந்துளைகள் என்கின்றார்கள்?

துன்னிருளே

வெறுமனே இருள் என்றால் இருள் மட்டுந்தான். துன்னிருள் என்றால்— கும்மிருட்டு என்பார்களே— மிகுந்த இருள். ஆயிரங்கோடி சூரியப்பிரகாசமான இறைவன் உடனடியாவே இருளாகவும் காட்சி தருகின்றான்.

நமது சூரியனைப்போல் பன்மடங்கு ஒளிபொருந்திய கருந்துளைகள் அவற்றின் அதிகூடிய ஈர்ப்பின் காரணத்தால் ஒளியையே உறிஞ்சிவிடுவன. இதனாலே தமது ஒளியைத் தாமே உறிஞ்சிக் கறுப்பாகக் காட்சியளிக்கின்றன. அல்ல... காட்சியிலிருந்து ஒளிந்து கொள்கின்றன.

தோன்றப் பெருமையனே பார்த்தலா அல்லது உணர்தலா

இறைவனைக் கண்ணார்க் கண்டுதான் அருளாளர்கள் பாடினார்கள் என்பது ஒரு வாதம். இறைவனைக் காணமுடியாது. அவனை உணரத்தான் முடியும் என்பது இன்னொரு வாதம். இவ்விரண்டிற்குமே உடந்தையாகக்

கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர் கண்டிலர்

என்றும் பாடி வைத்தனர். சிவபுராண வரிகளிலேயே, தோன்றப் பெருமையனே என்றுதானே பாடி வைத்துள்ளார்.

மூன்றே வயதான திருஞானசம்பந்தர்,

தோடுமைய செவியன் விடையேறி ஓர் தூவெண் மதி குடி
காடுமைய கடலைப்பொடி பூசி ...

என வருணிக்க அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த வயோதிப அடியவரான திருநாவுக்கரசர்,

யாதும் கவடுபடாமல் ஐயாறடைகின்ற போது
காதல் மடப்பிடியோடும் களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பார்தம் கண்டறியாதன கண்டேன்.

என்கின்றார். ஆயினும் வைதிக சமய அடியவர்கள் குறிப்பாகச் சைவ சமய அருளாளர்கள் இறைவனை அங்கம் அங்கமாகக் கண்டு அனுபவித்தே பாடியுள்ளனர் என்பதற்கு வறிக்குவறி அவர்கள் பாடல்களிலே உதாரணம் காட்டலாம்.

அருளாளர்கள் கூறிய யாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்துப்

பார்த்தால் பின்வரும் முடிவினை எடுக்கலாம்.

ஆயிரங்கோடி சூரியப்பிரகாசமுள்ள ஒன்றையும் கண்ணாலே பார்க்க முடியாது. கறுப்பான பின்னணியிலே கறுப்பான ஒன்றையும் பார்க்க முடியாது. சாதாரணமாக ஒளிகூடினால் நேரே பார்க்க முடியாதுதான். ஆனால் ஒளி முன்னால் இருக்கிறதென்பதை இமைகளினூடாகூடவே அறியலாம். இல்லையா? ஆனால் கறுப்பான பின்னணியிலே உள்ள கறுப்பை எப்படி அறிவது!

இவ்வகைச் சிரமத்தின் காரணமாகவும் தான் கருத்துளைகள் மிக அண்மைக்காலத்திலேயே அறியப்பட்டன. அவற்றிலிருந்து புறப்படும் ஈர்ப்பையும் அவை நட்சத்திரங்களை உறிஞ்சுகையிலே ஏற்படும் கதிரியக்கத்தன்மையையும் படம்பிடித்தே அவை இருப்பதை விண்வெளி ஆய்வாளர்கள் அறிந்தனர். இவற்றைவிட இக்கருத்துளைகள் நட்சத்திரங்களை உறிஞ்சுகையிலே மட்டும் கட்டிலுனுக்காட்டும் சூழல் அமைகின்றது. பயங்கர சுழற்காற்றை நாம் கண்களாற் காணமுடியாது. ஆயினும் தன்வழியிலகப்படும் பொருட்களைத் தன்பால் ஈர்த்துச் சுழற்றும்போது சுழற்காற்றின் உருவத்தை நாம் அறிகின்றோம். அது போலவே கருத்துளைகள் தம் செயலில் ஈடுபடும்போது கட்டிலுனுக்காட்டுகின்றன.

அவ்வாறே இறைவனின் அருள் பதியும்போது அவன் இருக்கின்றான் என்பதை உணரமுடிகின்றது. இறைவனைப் படம்பிடிக்கும் கருவி எமது மனமே. மனம் செம்மையாக ஆகப் படமும் நன்றாக அமையும். இதனாலேயே,

மனமது செம்மையானால் மந்திரம் செபிக்க வேண்டாம்

என்றனர் எம் முன்னோர்.

ஆதியனே

இறைவன் மட்டும் படைப்பின் தொடக்கத்திலே இருந்தான் என்பதை முன்னர் பார்த்தோம். யாவற்றையும் படைப்பவன் தானே படைப்புக்கு முதலிலே இருந்திருக்கவேண்டும். படைக்கும்போது நான்முகனாகவும் காக்கும் போது திருமாலாகவும் அழிக்கும்போது உருத்திரனாகவும் மறைக்கும்போது மகேசுவரனாகவும் அருளும்போது சதாசிவனாகவும் இவை அனைத்தையும் இயக்க நடனமாடும் நடராஜனாகவும் இறைவன் அமைகின்றான்.

நட்சத்திரமாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்து ஏதோ காரணத்தாலே வெடித்து- ஆனால் வெளியே சிதறாமல்- உள்நோக்கிச் சுருங்கி- உள்நோக்கிச் சுருங்குவதால் திணிவு மிகவும் கூடி- ஒளியை உறிஞ்சுகளவிற் குக் கூடி- ஈற்றிலே கருத்துளை ஆகின்றது என்பதுவே விஞ்ஞான உண்மை. இவ்வாறான கருத்துளைகள் பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்பத்திலேயே இருந்துள்ளன என்பது ஒரு ஊகம்.

அந்தம்

ஊழிக் காலத்தின் போது இறைவன் பிரபஞ்சம் முழுவதையும் அழித்து மாயையை ஒடுக்கி ஆன்மக்களை உறக்கத்தில்வைத்துத் தான் மட்டும் நிற்பான். அதனால் அந்தம் எனப்படுகின்றான்.

கருத்துளைகள் வழியிலகப்படும் யாவற்றையும் உறிஞ்சி இறுதியிலே தாம்மட்டும் எஞ்சி நிற்கும் என்பதுவே விஞ்ஞானிகளின் கூற்று. எதுவுமே இவற்றுக்கு

அகப்படாமல் இருக்கமுடியாது. எனவே இப் பிரபஞ்சத்தின் முடிவு கருத்துளைகளின் இயக்கமே என்றும் நம்புகின்றனர். யாவற்றையும் விழுங்கிவிட்டுத் தான் மட்டும் எஞ்சிநிற்கும்.

நடுவுஆதி ...

தொடக்கமும் முடிவுமான இறைவன் இடையிலே இல்லாமலா போகின்றான். அவன் கருணையே அனைத்தும் என்பதை நன்றாக வாழும்போது பலரும் உணருவதில்லை. எனினும் கல்லிணுட் தேரைக்கும் கருப்பையும் உயிருக்கும் வாழ வழி சமைத்தவன் அவன்தானே. நாம் காணும் எல்லாப் பொருள்களிலும் பாலிலே நெய்போலக் கலந்து- ஆனால் வெளிப்படாமல் இருப்பவனல்லவா அவன்.

நாம் வாழும் பால்வழியில் (ஆடைமல ருயல) மட்டும் ஆயிரம் வரையிலான கருத்துளைகள் உள்ளன. பிரபஞ்சம் தொடங்க முன்னரும் அது அழிந்த பின்னரும் இரண்டிற்கும் இடையிலும் என நிலைத்தவை கருத்துளைகள். மாயையை, மாயை என்னும் சொல்லின் கருத்திற்கு ஏற்பக் கணத்திற்குக் கணம் மாற்றிக் கொண்டிருப்பதே கருத்துளைகள் தாமே.

அல்லானே

ஆதியும் அந்தமும் நடுவுமான இறைவன் இவை ஒன்றுமாகாமல் யாவற்றையும் கடந்து நிற்பான். எல்லாப் பொருள் கருமாகி எங்கும் நிறைந்த அவன் ஒன்றுமாகாமல்- தனித்து- நிற்பான்.

நட்சத்திரங்கள் யாவற்றையும் விழுங்கியும் தாம் நட்சத்திரமாகாமல் என்றும் கருத்துளைகளாலே இவை இருந்துவிடுகின்றன. கருத்துளைகள் வழியிலகப்படும் யாவற்றையும் உறிஞ்சி எப்பம் விட்டாலும் இறுதியிலே பழைய கருத்துளையாகவே எஞ்சும்.

ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட ...

இறைவன் தடுத்தாட்கொண்ட திருவருள் கூடினால் அவன் தானே எழுந்தருளுவான். மார்க்கண்டேயர், கண்ணப்பர், மணிவாசகர், சுந்தரர் போன்ற பலருக்கும் அவன் இலகுவாகக் காட்சி கொடுத்துத் தன்பால் ஈர்த்தவன். அவ்வாறு ஈர்க்கப்பட்ட பின்னர் ஈர்க்கப்பட்டவர்கள் திசை மாறி வேறு வழி செல்ல முடியாது. அவனோடு இரண்டறக் கலப்பதே இறுதி நிலை. இதுவே முத்தி.

கருத்துளைகளாலே ஈர்க்கப்பட்ட எப்பொருளும் பின்னர் தப்பிக்க இயலாது. அதனோடு இரண்டறக் கலந்து அக் கருத்துளைகளாகிவிட வேண்டியது தான்.

எந்தை பெருமானே

இங்குதான் இறைவன் தன்மை பூரணப்படுத்தப்படுகின்றது. அவன் வேறு யாருமல்ல. எமது தந்தை- எமது தலைவன்.

கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார்

கருத்துளைகளைகளைக் கண்டு பிடித்த விஞ்ஞானிகளுள் ஒருவர் கலாநிதி ரிம் அக்ஸெஸ்றொட். இவர் எட்டு ஆண்டுகள் இரவு பகலெனக் கண்விழித்து- மறையோரின் நகைப்பிற்குக்கூட ஆளாகி- ஏறத்

மாசற்ற மனித நேயம்

உலகம் விஞ்ஞான ஒளிவீச்சின் கிரணங்களுக்குள்ளே கண்களைச் சிமிட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சியும் மெஞ்ஞானத்தின் தளர்ச்சியும் மனிதனை சஞ்சலத்துக்குள்ளாக்குவதையும் நாம் மறுப்பதற்கில்லை. வாழ்க்கை வசதிகளை இலகுவாக்கிக் கொண்ட விஞ்ஞானம் ஒன்றுபட்ட அமைதியான குடும்ப வாழ்க்கைக்கு மனஅமைதியையோ சந்தோசத்தையோ தருவதில்லை. மனித வாழ்க்கை என்பது திடீரெனத்தோன்றி மறையும் மின்னலைப்போன்றது. இந்நீர்க்குமிழி வாழ்க்கை பல ஞானிகளையும் தீர்க்கதரிசிகளையும் கோட்பாட்டாளர்களையும் ஆத்மீகவாதிகளையும் உருவாக்கத் தவறவில்லை. இவ்வுருவாக்கத்தின் அடிப்படையாய் விளங்கி நின்றதும் ஆன்மீகத்தின் தத்துவங்களே என்றால் மிகையாகாது.

வாழ்க்கையானது மாயைபின் பிடிக்குள்ளே அறியாமை என்னும் இருளுக்குள் அழிந்திக்கொண்டிருக்கும் மனித வாழ்வியலை தூசி தட்டிப்பார்க்கின்ற தன்மையை ஆழமாக உற்று நோக்கும் அவதானத்தை ஆன்மர்த்தமாக உணர்ந்து கொள்வதே வாழ்க்கைச்சிறப்பு எனக் கருதப்படுகின்றது.

ஜீவாத்மா எதையுமே தானாக அறிந்து கொள்வதில்லை. அறிவிக்கவே அறியும் இயல்புடையது இதுவே ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் இடையிலுள்ள தூரமாகவே கணிக்கப்படுகிறது. இவ்விடைத் தூரமே ஆத்மாவை திசை திருப்பக்கூடிய எண்ணங்களைத் தோற்றுவித்து மனம் வாக்குகாயத்தினால் உண்டாகக்கூடிய துன்மார்க்கங்களை உண்டுபண்ணி விடுகின்றது. இப்புலன்களை ஒருநிலைப்படுத்தும் தூய சக்தி இறைவனிடம் மட்டுமேயுள்ளது என்று நினைப்பது தவறு.

பஞ்சமா பாதகங்களின் உறைவிடமாக இருக்கின்ற எம் மனமே காரணமாகிவிடுகின்றது. (மனம் வாக்கு காயம்) மனத்தினால் உண்டாகும் எண்ணங்களின் வெளிப்பாடு வார்த்தையாகி வார்த்தைகளின் உந்தல்களினால் காயமாகிய உடம்பும் தொழிற்

படுவதால் இவ் அவயங்களுங்குரிய ஆத்மாவைத்திலேயே வீழ்ந்துவிடுகின்றது. இத்தகைய இயல்புகளே ஆத்மாவை தீயவழியில் வழி நடத்திச் செல்கின்றது.

இவற்றிலிருந்து நாமும் எம்மை பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டிய நிலையை நாமே உணருதல் அவசியமானதொன்றாகும். வாழ்க்கையென்ற படிக்கட்டுக்களில் பாதங்களை ஊன்றிவிட்ட மனித குலம் விரைவாகவே படிக்கட்டுக்களை தாண்டிவிட வேண்டும் என்று எத்தனிக்கிறது.

தாண்டிவிட்டோம் என்ற நிலை வரும் போது எங்கேயோ ஒரு படியில் தடுக்கி வீழ்ந்து விடுகின்றோம். அதனால்தான் அன்பு கருணை புரிந்துணர்வு மனித நேயம் இறையுணர்வு ஆன்மீகம் என்ற ரீதியில் ஒவ்வொரு படி களையும் அவதானமாகவே கடக்கின்ற போது ஆத்மா

ஜீவாத்மா எதையுமே தானாக அறிந்து கொள்வதில்லை. அறிவிக்கவே அறியும் இயல்புடையது இதுவே ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் இடையிலுள்ள தூரமாகவே கணிக்கப்படுகிறது.

ஒரு பக்குவப்பட்ட நிலையை அடைகின்றது. இதனால்தான் தெய்வீக உணர்வைத் தன்னைப்போல் அடுத்தவர்களையும் நேசிக்கின்ற பண்பை நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. இதுவே தான் தாண்டுவதற்கும் கடப்பதற்கும் உள்ள வேறு பாடாகும். ஒரே நேரத்தில் பத்துப் படிகளுக்கு மேலாகப் பாய்வதையே தாண்டுகிறோம். குறிப்பிட்ட தூரத்தை அளவான வேகத்துடன் ஏறுவதையே கடப்பதென்கிறோம். எதையும் தாண்டிச் செல்வதைவிட கடந்து செல்வதிலே நன்மையிருக்கின்றதல்லவா? ஆன்மீகம் என்றால் என்ன? அதனை அடையும் வழிகளெவை? என்று ஒருசிலர் கேட்பது புரிகின்றது. இன்னும் சிலர் பிரமச்சாரிய வாழ்க்கையை நாம் இப்போதே தொடங்குவதா? என்று அங்கலாய்ப்பவர்களும் உண்டு. ஆன்மீக வாழ்க்கை ஒரு தனிப்பட்ட சூழலையோ காட்டிலே கழிக்கின்ற பிரமச்சாரிய வாழ்வை உணர்த்துவதாகவோ அமைவதில்லை. இல்லறமெனும் நல்லறத்திலேயும் கணவன் மனைவி குடும்ப உறவிலேயும் தனிப்பட்டோர் வாழ்க்கை மிலேயும் இருக்கக்கூடிய இரக்க சிந்தையுடைய உணர்வாகவும் கருதலாம். ஒன்றுபட்ட மனமும் உணர்வும் மனிதநேயத்

தின் வெளிப்படகவும் காருண்யத்தின் செயற் பாடாகவும் இன மத பேதம் கடந்த தர்மத்தின் வழியில் நீதியின் மறுபக்கமாகவே ஆன்மீகம் காட்சியளிக்கின்றது. பிரமச்சரியம் சன்னியாசம் அகிம்சையைத் தாண்டிய நிலையிலும் இது அறவாழ்க்கையையே அடிப்படையாகக்கொண்டுள்ளது. வாழ்விலே மாறாத இலட்சியத்தையும் குறிக்கோளையும் தன்னகத்தே கொண்டு செய்கின்ற காரியத்திலே திருப்தியையும் நிறைவையும் தரக்கூடியது. நாம் எதனைச் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கின்றோமோ இதை பக்குவமாக செய்து முடிக்கின்ற பக்குவத்தையும் மாணசீகமான உணர்வோடு உள்ளத்தை உறுதியோடு வைத்திருக்கின்ற ஆற்றலைத் தருகின்றது.

அன்பு இல்லாத பிறவி உயிரே இல்லாத ஜடம் எனப் பதே கருத்தாகிறது. இதனையே அறிவினான் ஆகுவதுண்டோ பிறிதின் நோய் தந் நோய் போல் போற்றாக்கடை என்கிறார் திருவள்ளுவப் பெருந்தகை. அதாவது எவனொருவனின் உள்ளம் ஏழ்மையில் வாடுபவர்களுக்காகவும் துன்ப துயரங்களால் வருந்துபவர்களுக்காகவும் இரங்குகின்றதோ அவர்களே ஆத்மார்த்தத்தில் பக்குவமுடையவர்களாகக் காணப்படுவர். மனம் தன்னை ஒருநிலைப் படுத்தி தர்மத்தின் வழியில் தேடுகின்ற போது அதுவே ஆத்மீகத்தின் உணர்வுகளுக்குள் சங்கமிக்கின்றது. இவ்வுணர்வே மனித நேயம் கலந்த இரக்கசிந்தையை உண்டாக்குகின்றது.

பொதுநலநோக்கோடு எதனையொருவன் செய்ய எத்தனிக்கின்றானோ அவனின் மனம் முழுவதும் ஒழுக்கம் நிறைந்த ஆன்மீகத்தை அவதானிக்கமுடியும். இனம் சமயம் மொழி கலை கலாச்சாரம் பண்பாடு நாகரீகம் எனப்படும் வாழ்வியலுடமைகளினூடு தனிமனித சுதந்திரத்தையும் கருதாத அறவாழ்க்கையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதால் மனிதநேயம் என்றைக்குமே மாசடைவதில்லை.

அ. வேணுகோபாலன்

தெய்வம்

பார்க்கப் பார்க்க பழகப்பழக அலுப்பும் வெறுப்பும் தட்டாமலிருப்பது எதுவோ அதுதான் சாஜ்தமான அன்பும் இன்பமும் தரும் முழுமுதற் தெய்வம்

கல்வி

கல்வியினால் அடக்கம் ஏற்படவேண்டும். வித்தையின் தகுதி ஏற ஏற அடக்கம் உண்டாகவேண்டும்.

கல்வி கற்காத பாமர மக்களிடையே, மலை ஜாதி சனங்களிடையே அதிகக் கெட்ட குணம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தீமை செய்து அவர்கள் கோர்ட்டுக்குமெல் கோர்ட்டாய் ஏறி நேரவிரயம் செய்வதாயத் தெரியவில்லை. படிப்பும் நாகரிகமும் அதிகமாயுள்ள மக்களிடையேதான் கிரிமினல் குற்றங்களும் ஏமாற்றுக்களும் திருட்டுக்களும் அதிகமாக இருக்கின்றன.

இவற்றைப் பார்க்கும்போது மிகவும் வேடிக் கையாக இருக்கின்றது அல்லவா? வித்தையைக் கற்பதால் நல்ல குணமும் அடக்கமும் ஏற்படவேண்டும் என்பதே முறை. ஆனால் நேர் விரோதமான குணம் அல்லவா வளர்கின்றது. இதற்குக் காரணம் என்ன?

பெண்கள் சுபாவமாகவே அடக்கம் நிறைந்தவர்கள். படித்த பெண்களுக்கு சுபாவக் குணத்தோடு மேலும் அடக்கம் அல்லவா வளர வேண்டும்? இதுவல்லவா இயற்கை. கல்வியினால் ஏற்படவேண்டிய நல்ல இயல்புகள் ஏற்படாததிற் கு இந்தக் கல்விதான் காரணமா? இந்தக் கல்வியின் சுபாவ குணமே அடக்கம் இல்லாத தன்மையைத்தான் கொடுப்பதா? அப்படியானால் கல்வியே அவசியம் இல்லையா?

இப்படி எல்லாம் எண்ணத் தோன்றுகின்றது. கல்வி மிக அவசியம்தான். படிக்காதவன் மரத்துக்குச் சமான்ம? என்று ஒளவையார் ஒரு பாடலில் கூறியிருக்கிறார். வித்தை இல்லாதவன் பசுவுக்குச் சமான்ம என்று பரத்ருஹரி கூறியிருக்கிறார். முன்பு இருந்த கல்விதான் இப்போதும் இருக்கிறது. ஆனால் முறை மாறிவிட்டது. தகுந்த குரவைத் தேடிப்போய் மாணவன் கற்றுக்கொண்டான். இப்போது நிலைமை மாறிவிட்டது. கல்வி ஒன்றாக இருந்தாலும் முறை மாறிவிட்டது. மருந்து ஒன்றாக இருந்தாலும் பத்தியம் மாறிவிட்டால் அதே மருந்து தீய விளைவுகளைக் உண்டாக்கலாம் அல்லவா? முன் காலத்தில் குரவினிடத்தில் சென்று வித்தை கற்றுக் கொள்கின்ற சிஷ்யனுக்கு விநேயன் என்று பெயர். விநேயம் உண்டு பண்ணப்பட்டவன் என்ற அதே வார்த்தைக்குப் பொருள். விநேயம் கற்ற வித்தைக்குப் பயன், அடையாளம்.

-பரமாச்சாரியார் -

ஆலயங்க ந்துயவறுய

இந் நீதி மன்றத்தில் சென்ற திருவருளில் ஈட்டிங் அம்மன் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற துயரம் மிகுந்த சம்பவம் ஒன்று தொடர்பாக பக்தர் ஒருவர் வழக்குத் தொடர்ந்திருந்தார். இவ்வழக்கு சம்பந்தமாக குற்றஞ்சாட்டப் பட்ட ஆலயத்தில் இருந்து பதில் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்திருந்தோம். ஆனால் எவ் விதமான பதிலும் கிடைக்கவில்லை. பதிலாக பல மேடைகளிலும் வானொலிகளிலும் தொலைக்காட்சி ஊடகங்களிலும் தாங்கள் தாயகத்துக்கு அனுப்பும் பணங்கள் பற்றிய விபரங்களை அவசர அவசரமாக விளம்பரப்படுத்த முயற்சித்தமையை நாம் அவதானித்தோம். தாயகத்துக்கும் பணம் அனுப்புவதென்பது புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் உள்ள ஒவ்வொரு தமிழரினதும் தார்மீக உணர்வு நிறைந்த சமூகக் கடமைகளே.

ஒரு ஆலயம் மனிதாபிமானத்துடன் நடப்பதனையும் சமூகப் பொறுப்புணர்வுடன் நடப்பதனையும் உறுதி செய்யும் போக்கில் தொடரப்பட்ட வழக்கின் எந்த ஒரு கோரிக்கையையும் மேற்கூறிய தாயகத்துக்கான உதவிகள் மூடிமறைக்கமாட்டா என்பதனையும் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகின்றோம்.

இந்த வழக்கு எந்த வகையிலும் யாரையும் காழ்ப்புணர்வுடன் நோக்கப்பட்டுத் தொடரப்பட்டதல்ல என்பதனையும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். அதேநேரம் திருவருள் நடுநிலையான ஒரு பத்திரிகையுமல்ல. திருவருள் நியாயத்தின் பக்கமே எப்பொழுதும் சார்ந்து நிற்கும்.

வழக்கின் உள்வாங்கலும் வெளிவிசாரணைகளும் ஆலயம் ஏன் மனிதாபிமானத்துடன் நடந்து கொள்ளத் தவறியது என்பதே. பல முன்பின் காரணங்கள் இருந்தாலும் அன்பே சிவம் என்ற கோட்பாட்டுக்கு அமைவாகவுள்ள ஆலயங்கள் மனிதாபிமானத்துடனாவது நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதே இந் நீதிமன்றத்தின் பணிவான கோரிக்கையாகும்.

ஆலயம் மௌனம் சாதித்தமையால் தாங்கள்

விட்ட பிழையினை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள் என்றே இந் நீதிமன்றம் கருகின்றது. நடந்த தவறினை ஒப்புக்கொண்டு பகிரங்கமாக ஏதாவதொரு பத்திரிகை வாயிலாக பொதுமக்களிடம் மன்னிப்புக் கோருவதே ஆலயம் தன்னை மக்கள் மத்தியில் நிலைநிறுத்துவதற்கான நடைமுறையாக இருக்கமுடியும் என்பதையும் இந் நீதிமன்றம் பரிந்துரை செய்கின்றது. ஆணவ முனைப்பும் அதிகார போக்கும் ஆலயத்துக்கு ஏற்றதல்ல.

இந்த வழக்கின் பிரகாரம் பின்வரும் அறிவுறுத்தல்களை புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஆலயங்களுக்கு நீதிமன்றம் அறிவுறுத்த விரும்புகின்றது.

1. ஆலயங்கள் சமூகப்பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ளவேண்டும்.
2. தர்மம் செய்வதனால் தவறும் செயலராம் என்று ஆலயங்கள் கருதக்கூடாது.
3. மனிதாபிமான செயல்களுக்கு ஆலயங்கள் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும்.
3. எதிர்காலத்தில் இவ்வாலயங்கள் இனைய சந்ததியினரிடம் கையளிக்கக்கூடிய வகையிலான வேலைத் திட்டங்களை மக்கள் முன் வைக்கவேண்டும்.

இப்படி இல்லாத பட்சத்தில் மக்கள் அந்தந்த ஆலயங்களை பகிஸ்கரித்து ஒதுக்கவேண்டிய வேலைத்திட்டங்களை திருவருள் முன்வைக்கும். உண்மை, மனிதாபிமானம், நியாயம், இல்லாத ஆலயங்களில் இறைவனுக்கான அம்சங்கள் இல்லாது போய்விடும் என்பதும் எமது சமய சித்தாந்தங்கள்தான் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

இறுதியாக மேற்கூறிய விடயங்களில் கூடுதலான கவனம் எடுக்கும்படி நீதிமன்றம் விதந்துரை செய்கின்றது.

குற்றச்சாட்டு:

சனிக்கிழமைகளில் திருமணங்களை வைப்பது சரியானதா? இதனைத் தெரிந்து கொண்டும் சிவாச்சாரியர்கள் நாட்குறித்து திருமணம் செய்வது நியாயமானதா?

குருஸ்தானத்தில் நாம் வைத்துப்போற்றும் இச்சிவாச்சாரிய பிராமண குலத்தினரையெதிர்த்து செய்து குற்றக்கூண்டில் ஏற்றி விசாரணை செய்யுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

திரு சிவானந்தசோதி

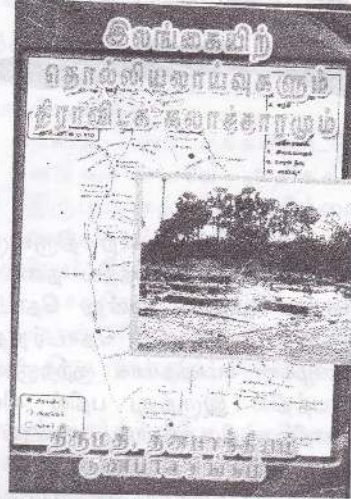
இக்குற்றச் சாட்டு எமக்குக் கிடைத்தவுடன் புலன் விசாரணைகளை நாம் ஆரம்பித்துவிட்டோம்.

அதன் பிரகாரம் முதலில் சிவஸூரி சோமஸ்கந்தசர்மா அவர்களையும் சிவஸூரி நாகநாதசிவம் குருக்கள் அவர்களையும் அணுகி விளக்கங்கேட்டேன்.

இருவரும் ஒருமனதாக எங்கள் நாடுகளில் சனிக்கிழமைகளில் விவாகம் செய்து வைப்பதில்லை என்பதனை உறுதி செய்துள்ளனர். ஆனால் புலம் பெயர்ந்த இந் நாடுகளில் நடைபெறுகின்றன நாங்களே நான் வைத்தும் கொடுக்கின்றோம் என்றும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

எங்கள் சமய விதிகளின்படி வைக்கக் கூடாது என்று உள்ளதா என்று நாம் திரும்ப வினவியபொழுது ஆம் உள்ளது என்றும் ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் இருவராலும் அதற்கான சரியான சமய விளக்கத்தினைக் கொடுக்க முடியவில்லை. அதனால் இது சம்பந்தமான மேலதிக விசாரணைகள் அடுத்த திருவருள் வரைக்கும் ஒத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனை அறியத் தருகின்றோம். இக்கால இடையில் பக்தர்கள் அறிஞர்கள் யாராவது இது சம்பந்தமாகச் சாட்சி சொல்ல விரும்பினால் தாராளமாகத் திருவருள் விலாசத்துக்கு எழுதியோ அல்லது திருவருள் ஆசிரியரோடு தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டோ தெரிவிக்கலாம்.

இந் நீதி மன்றம் மக்கள் மன்றமே என்பதை மனதில் கொண்டு பார்வையாளர்களாகவும் வாசனையாளர்களாகவும் இருக்காமல் பங்குதாரர்களாக மாறுமாறு அன்போடு வேண்டிக் கொள்கின்றோம்.

இலங்கையிற் தொல்லியலாய்வுகளும்

திராவிடக்

கலாச்சாரங்களும்

எழுதியவர்:

திருமதி தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம்
மணிமேகலைப்பிரகரம்

ஆறுமுக நாவலரின் தமிழ் இலக்கணச் சுருக்கம்

-பேராசிரியர் தமிழ்மணி அரங்க

முருகையன்

மணிமேகலைப் பிரகரம்

ஆலயச் சண்படைகளின் மறுபக்கம்

சமீபத்திலே வெம்பிளியில் அமைந்துள்ள ஈழபதீஸ்வரர் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி ஒன்று இன்று சந்தையில் பதிவு செய்யப்படுகின்றது. சமூகத்தை கேலிக் குரியதாக்கும் நிகழ்வுகள் இச்சந்தையில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு வியாபாரத்துக்கு தயார் செய்யப்படும் என்பதை அன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

ஈழபதீஸ்வரர் என்ற ஆலயம் லண்டனில் உள்ள வெம்பிளி என்னுமிடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்ட காலங்களில் இவ்வாலயம் விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்படுகின்றது என்றே மக்கள் மத்தியில் பரவலாகப்பேசப்பட்டது.

இது சம்பந்தமாக விடுதலைப்புலிகள் தரப்பிலிருந்து யாரும் எதுவும் மறுப்புச்சொல்லாமல் இருந்தமையால் இது உண்மைதான் என்பதை திருவருள் ஏற்றுக்கொள்கின்றது. விடுதலையை நாடும் நல்ல உள்ளங்கள் மக்களால் ஆலயத்துக்கு வழங்கப்படும் பணம் நல்லதொரு நோக்கிற்காகப் பயன்படப் போகின்றது என்றவகையில் வாழ்த்தின.

இந்த ஆலயத்தின் பிரச்சினை சம்பந்தமாக சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் உரையாடியபோது ஒவ்வொரு சாராரும் தம்மைத்தாமே நேர்மையாளராகக் காட்டிக்கொள்ளுகின்ற ஒருவித அவலநிலையை அவதானிக்க முடிந்தது.

இந்த இருசாராரும் தங்கள் கை சுத்தமானது என்று கூறுவதிலேயே கூடுதலான நேரத்தைச் செலவிட முற்படுவதை ஒரு பத்திரிகையாளன் என்ற முறையில் அருவருப்போடு செவி மடுத்துக் கொண்டேன்.

மோதிக்கொள்ளும் இரு பக்கமும் தங்களைச் சுற்றி இருவகையான பார்வையாளர்கள் உள்நிப்பாக அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்து போர்க்கோலம் பூண்டு நிற்பது எந்த வகையிலும் சகிக்க முடியாத ஒன்றே. ஒன்று நாம் புலம்பெயர்துள்ள இந்த நாட்டின் சொந்தக்காரர்கள் மற்றது இந்த நாட்

டில் பிறந்து இந்த நாட்டிலேயே வாழப் போகின்ற எமது அடுத்த தலைமுறை. உங்களுடைய போர்க் குணங்கள் அதிகரிக்கும் பொழுது உங்களுடைய நியாயங்களை சரிதூக்கிப் பார்த்து நியாயம் சொல்லாமல் ஆலயங்களுக்கே சமாதிகட்டி விடுவார்கள் என்பதை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் புரிந்து கொள்வது சாலச்சிறந்ததே.

நீங்கள் சொல்லப்போகின்ற உப்புச் சப்பற்கதைகளைக் கேட்பதற்கோ அல்லது அவற்றைத் தன்னுடைய பக்கங்களில் நிரப்பிக்கொள்வதற்கோ அல்லது பக்கம் சார்ந்து நின்று கை தட்டுவதற்கோ திருவருள் தயாராக இல்லை என்பதை மனவருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

நீங்கள் சமூகப்பொறுப்பற்று நடக்கின்றீர்கள் என்பதை இருசாராருக்கும் தெளிவாகத் திருவருள் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

இதனை சம்பந்தப்பட்ட இருசாராரும் புரிந்து கொள்ளவேண்டியது மிகமிக அவசியமாகும்.

ஆலயத்தில் ஊழல் நடக்கின்றது ஆதாரங்கள் எம்மிடம் உள்ளன என்று இரு சாராரும் கங்கணம் கட்டி நிற்பது கல்தோன்றி மண்தோன்றாக்காலத்து முன்தோன்றி மூத்த தமிழ் என்றும் உயர்ந்த நாகரிக வரலாறுகளைக் கொண்டவர்கள் என்று மார் தட்டிக் கொள்ளுகின்ற தமிழக கலாச்சார பாரம்பிரியத்தையே கேள்விக்குறியாக்கி விடுகின்றது.

உங்கள் இருசாராரில் யார் குற்றவாளிகள் என்பதை மக்கள் வேறுபடுத்தி அறிவதற்குத் தயாராகவில்லை. இது அவர்களுக்குத் தேவையுமில்லை. காலங்காலமாக போற்றிப்பாதுகாக்கப்பட்டுவரும் நம்பிக்கைகள் உங்கள் போரினால் சிதைந்துபோகின்றதே என்பதுதான் அவர்களது தலையாய கவலையாகும்.

மிதியடியுடன் ஆலயத்துக்குள் செல்லக்கூடாது என்கின்ற விதிமுறையை மீறி ஆலயத்துக்குள் அந்நிய காவல்துறை செல்லுவதை உங்களுடைய எந்த நியாயமும் ஈடு செய்யமாட்டாது என்பதனை மனவருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். என்னதான்

நியாயம் நியாயம் என்று நீங்கள் காட்டுக் கூச் சல் கத்தினாலும் இறை வழிபாட்டின் கிளைகள் உடைத்தெறிவதை யாருமே ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள்.

மக்களுடைய பார்வையில் இரு சாராருமே குற்றவாளிகள்தான்.

யார் சுத்தமானவர்கள் எனத் தீர்மானிப்பதற்காக நீங்கள் விரயமாக்கும் நேரங்கள் அர்த்தமற்றவையே. உங்கள் பொன்னான நேரங்களை இதற்கு செலவிடுவதைவிட ஆகக் குறைந்தளவில் உங்கள் சுயவாழ்க்கைக்குப் பணம் தேடச் செலவிடுங்கள் என அன்போடு வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

இந் நேரத்தில் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள இந்த ஆலயங்களின் சமூகப்பொறுப்பென்ன என்பது சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது சாலப் பொருத்தமென நினைக்கின்றேன்.

எமது தாய்த் தமிழீழத்திலோ அல்லது தமிழகத்திலோ ஆலயங்கள் மக்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளிலே அவ்வப்பகுதி மக்களின் வறுமை நிலையைக் கருத்தில் கொண்டும் வழிபாட்டு நோக்கினை அடிப்படையாகவும் கொண்டே அமைக்கப்பட்டன. அதே போல புலம்பெயர்ந்த பிரதேசங்களிலும் அந்நிய கலாசாரத்தில் அமிழ்ந்து எமது இனம் அடையாளம் தெரியாதவர்களாக மாறிவிடக் கூடாது என்பதற்காகவே ஆலயங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. ஆதலால் இந்த ஆலயங்களின் பிரதான சமூகப்பொறுப்பு இந்நாட்டில் வாழும் தமிழ்மாந்தரும் அவர்தம் எதிர்காலப் பிள்ளைகளுமே என்பதை ஆலய சமூகங்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

தாயக மக்களுக்குப் பணம் அனுப்புவது தமிழனாகப் பிறந்த ஒவ்வொரு மனிதனின் தார்மீகக் கடமையே. இங்குள்ள ஆலயங்கள் தாயகத்துக்குப் பணத்தை அனுப்பிவிட்டு தங்கள் மிகப்பெரிய சமூகக் கடமையைப் புரிந்துவிட்டதாக அளவுக்கதிகமாக தங்களை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்வது நியாயமான செயல்லவ.

சமூகக்கடமையும் சமூகப்பொறுப்பும் எந்தவகையிலும் ஒன்று அல்ல என்பதை சம்பந்தப்பட்ட கோயில் நிர்வாகங்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

ஆலயங்கள் அன்பின் இருப்பிடங்கள். ஆனால் இப்போது ஆலயங்களுக்கிடையில் போட்டி மனப்பான்மையும் குரோதபோக்குகளும் தோற்றுக்கின்றன.

தனிமனித முரண்பாடுகளுக்கும் அபிலாசைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டு பொது மையை

நோக்கி நகர்ந்து பொதுமக்களுக்கு நன்மை புரிபனவாகவே ஆலயங்கள் இருக்கவேண்டும். இந்த நிலையைக் கொண்டுவருவதற்காக ஆலயங்கள் நன்கு பாடுபடவேண்டும்.

இத்தகைய போக்குகளின் வெளிப்பாடுகள் சமய வழிபாடுகளான சிவராத்திரி, கந்தசஸ்டி போன்றவற்றின் நாட்களைத் தீர்மானிப்பதிலும் பிரதிபலிக்கின்றன. இரண்டு நாட்கள் சிவராத்திரி நடப்பதும் இரண்டு நாட்கள் கந்த சஸ்டி நடப்பதுமாகிய குமுறுபடிகள் இந்த ஆலயங்களின் தனிமனித சுயலாப நோக்குகளின் வெளிப்பாடுகளே.

இதன் காரணமாக புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள் இரண்டு அம்சங்களுக்கெதிராகப் போராடவேண்டிய சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். இந்நாட்டின் அந்நிய கலாசாரம் மற்றது சுயநல விரும்பிகளான இந்நாட்டின் ஆலயஅமைப்பாளர்கள்.

இந்த விடயத்தில் திருவருள் மக்கள் பக்கமே சார்ந்து நிற்கும்.

இது சம்பந்தமாக உங்களிடமிருந்து அபிப்பிராயங்களைத் திருவருள் எதிர்பார்க்கின்றது. உங்கள் நேரத்தில் சில நிமிடங்களை ஒதுக்கி உங்களுடைய சமூகப் பொறுப்பின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துமாறு அன்போடு வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

மு. நற்குணதயாளன்

ஆதிக் கோயில்கள்

திறந்தவெளிக் கோவில்களில் முந்தியதாகக் கருதப்படுகின்ற மரக்கோவில்கள், திராவிட இந்துக் கோவில்களின் தோற்ற வளர்ச்சி நிலைகளிற் பல கட்டங்களைத் தூண்டியதொன்றாயினும் இன்றும் தன் செல்வாக்கை தமிழக குடிகளின் வழிபாட்டு முறைகளிற் பதித்துள்ளதெனலாம். தென்னிந்தியாவில் அல்லது இலங்கையிற் தமிழக குடிகள் வாழ்கின்ற ஊர்களில் நாம் ஆய்வுப் பயணங்களை மேற்கொள்வோமானால் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆல் அல்லது அரக அல்லது வில்வம் அல்லது வேம்பு முதலான மரங்கள் தெய்வீக சக்தி வாய்ந்தனவாகக் கருதி வழிபடப்பட்டு வருவதை அவதானிக்கலாம். அதாவது இவற்றை நாம் அவதானிக்கும் பொழுது பழைய நிலையிலேயே நம் மதமும், வழிபாடும் இன்றும் இருப்பதை ஒருவர் உணரக்கூடியதாக இருக்கும்

-திருமதி தனபாக்கியம் குலசிங்கம்-

Thiruvarul

Dear readers,

I would like to welcome you all to these pages in **Thiruvarul**.

Thiruvarul is the magazine which aims to explain many of our lives problems through religion making use of the platform of science.

Science does not have any right to give explanations about spirituality but science has the potential to explain each and every aspect of religion.

The real basis of **Thiruvarul** is to bring out the difference between the religion and spirituality.

Today, most of our people resident in western countries are committing crimes in the name of religion and God.

This is not God or religion's fault but rather it is due to a misunderstanding of both God and religion.

Many people do not realise that God lives within each and everyone of us.

Those who do not realise this inevitably end up alone and are thus tempted to sin and commit crime which affects not only their relationship with God but their relationship with society as well.

At present in our society, there is much friction concerning the management of the temples. Rumour have been circulated that temples exist merely to collect money. Such rumours do not promote the health of a descent society and it is vital that those involved in conflicts, friction and rumours mongering stop immediately if we are to ensure the spiritual health of younger generation.

One of the duties of **Thiruvarul** is to give enough knowledge to people to iminitify Gods home but in addition **Thiruvarul** aims to prevent our society from being destroyed.

These English pages of **Thiruvarul** have been prepared to improve our young generation's day to day life in this western world.

I hope all of you will co-operate with **Thiruvarul** to achieve its aims.

M. Natkunathayalan
(Editor)

Religion and the sacred

What we understand by Hinduism as a religion partly depends upon what we mean by 'religion'. Our understanding of Hinduism has been mediated by western notions of what religion is and the projection of Hinduism as an 'other' to the West's Christianity's. While this is not the place for an elaborate discussion of the meaning of religion, it is nevertheless important to make some remarks about it, and to indicate some parameters of its use. The category 'religion' has developed out of a Christian, largely Protestant, understanding, which defines it in terms of belief. This is indicated by the frequent use of the term 'faith' as a synonym for 'religion'. If 'religion' is to contribute to our understanding of human views and practices, its characterization purely in terms of belief is clearly inadequate and would need to be modified to include a variety of human practices.

Definitions of religion provoke much debate and disagreement, but to use the term we have to have some idea of what we mean by it. Religion needs to be located squarely within human society and culture; there is no privileged discourse of religion outside of particular cultures and societies. The famous sociologist Emile Durkheim in *The Elementary Forms of the Religious Life*, first published in 1912, defined religion as a unified set of beliefs and practices relative to sacred things' which creates a social bond between people.' This unified set of beliefs and practices is a system of symbols which acts, to use Peter Berger's phrase, as a 'sacred canopy', imbuing individual and social life with meaning. The 'sacred' refers to a quality of mysterious power which is believed to dwell within certain objects, persons and places and which is opposed to chaos and death. Religion, following Berger, establishes a 'sacred cosmos' which provides the 'ultimate shield against the terror of anomie'.

This sense of sacred power is of vital importance to the experience of men and women throughout the history of religions. In Hinduism a sense of the sacred might be experienced as the sense of a greater being outside of the self, a 'numinous' experience to use the term coined by the German theologian Rudolf Otto, characterized by a feeling of awe, fascination and mystery; or the sense of the sacred might occur as an

Gavin Flood

Lecturer in Religious Studies
Department of Theology and Religious Studies
University of Wales Lampeter

inner or contemplative experience within the self, what might be called a 'mystical' experience.

There has been a tendency in recent studies to reduce the 'religious' to the 'political'. While it is important to recognize that the religious exists only within specific cultural contexts, as does the political, the concept of the sacred is distinctive to a religious discourse within cultures. The sacred is regarded as divine power manifested in a variety of contexts: temples, locations, images and people. While this power is not divorced from political power, it can nevertheless exist independently, as is seen in popular religious festivals and personal devotional and ascetic practices, which result in states of inner ecstasy.

The sacred exists entirely within culture. The categories of the sacred and the everyday are not substantive, as Jonathan Smith has observed, but relational; they change according to circumstances and situation. There is nothing in Hinduism, which is inherently sacred. The sacredness of time, objects or persons depends upon context and the boundaries between the sacred and the everyday are fluid. A ritual dance performer who is possessed by a god one day, mediating between the community and the divine, will the next day be simply human again; or the temple image or icon prior to consecration is merely stone, metal, or wood, but once consecrated is empowered and becomes the focus of mediation:

'it becomes sacred by having our attention directed to it in a special way'. The sacred in Hinduism is mediated through innumerable, changing forms which

An introduction to Hinduism

bear witness to a deeply rich, religious imagination, centred on mediation and transformation.

The understanding of these aspects of human experience is, as Ninian Smart has pointed out, indispensable in the plural cultures of the contemporary world. This study of Hinduism assumes this point and assumes that the academic study of religion, or religious studies, draws on a number of methods within the human sciences: anthropology, history, philosophy and phenomenology. There has been much recent debate concerning the nature of objective studies of other cultures by 'western' social scientists and a questioning of the very possibility, or desirability, of objectivity. The French social thinker Pierre Boudreaux has asked that we clarify the position of the author, and that the researcher be aware of the limitations of his or her perspective on the object of study. While it may be true that we are all personally affected by what draws us, methodologically, the present study is written from a perspective standing outside Hinduism, rather than from inside. We should, however, be wary of regarding these categories as watertight, for there is a dialectical relation be-

tween the objective structures of Hinduism, its beliefs and practices, and the dispositions of the method used. The methods of religious studies must mediate between, on the one hand, the objective structure of Hindu traditions and Hindu self-reflection, and, on the other, the community of 'readers' who are external (whether or not they happen to be Hindus). Needless to say, I am not concerned with the truth or falsity of the claims made by the traditions described here. These claims are part of the social and psychological fabric of Hindu communities which have given them life, and which have had profound personal significance for people within them.

MONKEY-MIND

When Tukaaraam was asked how man can keep the monkey mind from running after sensuous pleasures, he replied to the enquirer, "Let the monkey run; you keep quiet where you are; do not let the body go along with the monkey-mind" Tell the mind "I shall not give you the body as your servant" Then, the mind will desist and it can be defeated.

-Sathya Sai Baba-

23 Thiruvavur 2 June-July 2002

hotter than the temperature of the hottest star. They say that explosion is continuing and the universe is still expanding. It is the view of their minds fed by the senses. It is not "soul conscious" discriminative intellect which knows which is "TRUTH".

The organic molecules are being poured in abundance endlessly. Life evolved in different forms due to "Natural Selection" thrived and others perished. Any form should adapt to the environment — the "Natural Calamities".

FOOD FOR THOUGHT

- What was the substratum for the "Cosmic Egg" and where was it hanging?
- Can creation, sustenance and re absorption occur without a base?
- Was there a pre-existing space? Into what did expansion took place?
- Why didn't science speak about directions and boundaries of expansion? Is it because a cataclysmic expansions by explosion means boundaries and directions cannot be stated by physical vision?
- What was the purpose of contraction and expansion? If it is creation, why is everything subject to change? Can anyone prevent this withering and death of manifested things?

THINK! THINK! THINK!

Science provides immense facilities with its advanced theories changing the old ones. This appears as an immense gift to the changing world. How can science a changing process assert the changeless sub stratum the TRUTH?, without it nothing can exist.

TRUTH

Now, what is "TRUTH"? We observe and feel that everything is in a constant flux and is subject to change. Anything that changes is not permanent. It has "birth and death", and "origin" and "end".

To tell about a change logically, there must be

something unchanging — static and ever permanent to compare and contrast. This is the substratum of the TRUTH. It is beyond all normal, 'waking', 'dreaming', and 'deep sleep' states. Senses intellect cannot see it as one cannot see his own eyes. It can be realized only in the fourth 'Thuriya' state where you are one with it.

It is nameless, formless, omnipresent, omniscient and omnipotent supreme consciousness. From this, everything evolves, revolves, round it and resolve unto it. This base is 'Truth'. Sage 'Thayumanavar' clearly stated the 'omnipresent' nature as '*Neekam ara niraintha pan poorana anantham*' in Tamil. This 'TRUTH' is generally called as "GOD" by all.

SPRITUALITY:

Religions in General and Hinduism

Generally, Bible, Koran and Buddhist Scriptures state that if one follows these 'code of practices', you will be divine in life. They never proceeded to explain the 'cosmos' and left it as a mystery. Now, Hinduism not only teaches how we should live but also educates the 'TRUTH' through temples, deities, thevarams, puranas, vedas, agamas and upanishads.

Hinduism is "Vethantham and Saiva Sithantham". It calls the TRUTH as 'BRAHMAN' and 'SHIVA'. It is so vast to be conceived by mind. Sages through deities explained the 'TRUTH' in parts and to conceive it and worship them as 'God', because it educates even the socially educated scholars about 'SHIVA' and evolve their discriminative knowledge to 'self-realization'. Swami Vivekananda says "Intellectual giants axe spiritual kids".

KANTHA PURANAM and MURUGAN

Sage "Veyasar" wrote eighteen Puranas in 'Sanskrit'. One was 'Skanda Puranam'. About 'Murugan' and its aspects of TRUTH -

BRAHMAN. Saint Kachiappa Sivachariyar wrote it in Tamil. 'SHIVA' — the almighty 'TRUTH'.

Science tells this universe is nothing, but aggregate of atoms with charged particles. Thousands of years ago this fact was declared by Sages. 'SHIVA', the only 'ONE' is beyond all senses perception. He has reduced himself to atoms in projecting this universe. For the mind to conceive it, 'Murugan' and his birth explains this very well. The atoms creates heterogeneous forms.

When Shiva's meditation (static state) was disturbed by 'devas' (positive divine thoughts) to give them a child to protect them from *A. suras* (negative, revengeful ill treating thoughts); the static potential energy revolved by its magnanimous dynamic effect within itself. Shiva who constituted both positive and negative and was 'nothing'; appeared as everything in its swirling movement. Saiva Sithantham declares this fact.

Shiva forms six faces: *Eesanam* — East; *Atho* — Down; *Vaamanam* — West; *Akoram* — North; *Sathyothanam* - Up; and *Tharपुरusam* - South. These faces indicate the six sides as boundaries and endless directions of the universe. Devas thought Shiva without his consort 'Parvathy' cannot give them a child to protect them. This is normal but Shiva himself through his wisdom gives Murugan his own atomic form to protect 'Devas'. No one else can make the negative thoughts divine.

KANTHA PURANAM AND SCIENCE

Nothing occurred outside the six sides and directions (endless) because it covers the entire 'TRUTH'. The absolute 'SHIVA'. All bursts and expansions were within 'SHIVA'. There was no pre-existing space. Hinduism clears the difficulties of science. It cannot understand 'TRUTH' and will never know it; because it wants material proof. 'TRUTH' is beyond material proofs, so science in its material research

only, will never find 'TRUTH' and establish it. Kantha Puranam states six splints were left out from 'Middle eye of wisdom' of each face. These were tremendously warm. Science agrees on this tremendous heat at the 'origin of the Cosmos'.

Shiva, the static base forms a vibratory motion within; that is the meaning of 'Release of splints'. Splints axe 'atoms', and the motion created 'space'. At first space was formed. The space could not bear the heat of the splints and they were given to the air. As the second step gaseous atmospheric condition evolved. Then wind gave it to fire. As the third step warmth at different temperatures appeared as the third constituent. Due to unbearable heat, splints were taken over by water. So the fourth state was appearance of water. Science says 'the tremendous heat at the beginning cooled down to form a molten colloidal mass'. This is water and earth.

Further Kantha Puranam states the splints were left on six lotus flowers in the water pond — *Sara vana Poikai*. It means the colloidal nature at the beginning of universe. Lotus roots to the earth at the depth of the pond. It means earth' is formed.

Hinduism declared then the constituents of the universe as (1) space; (2) atmospheric gases; (3) fire; (4) water; and (5) earth. These are the main constituents, known as Pancha Poothankal. Any new findings by science are from these and they are not separate from them. This expansion shows that contraction is also possible.

Expansion: From 'SHIVA': The Universe: Space - Air - Fire - Water - Earth (dynamic form). Contraction: From 'Universe' 'SHIVA': Earth - Water - Fire - Air - Space - 'SHIVA' (static form).

Science bluntly states that universe will collapse one day and everything will cease to exist. But it neither stated how the expansion occurred in a step-wise method producing its constituents, nor contracts or collapse in a methodical pattern.

The six splints on six lotus flowers were united

by 'Parvathy', the energy —unmanifested (Sakthi) to manifested energy as Kanthan (Muntgan). Unmanifested energy only descends down to manifest every

activity here. Kantha Puxanam states due to unbearable heat of the splints, Paxvathy ran away from Shiva. So Shiva is Murugan Himself. It shows the universe absolute form of Shiva and his son Muxugan is its constituents 'atoms'. So, Shiva is nothing but Murugan.

Kanthan was formed by uniting the six splints by Parvathy. These are manifested energies for the universe and then they link with Shiva. Shiva is energizer and Parvathy is energy.

Kanthan — the atomic manifestation was given to six ladies (*Karthikai Pen.kal*) from six sides to be fed and brought up. It is the environment that feeds the organic molecules and sustains it in this universe in different forms.

Hindu sages observed that activities in this universe like creation, sustenance etc. were in a TRIAD form. Three and its multiples. So they considered through their discriminative faulty in '*Nirvikalpa Samath*' that number 'six~ suited creative activities. This aspect of Shiva was named Murugan with six faces, twelve hand and eighteen eyes.

In ancient days people were not much educated. Sages built temples, had ritual worships and wrote Puranas to attract the common people from worldly life to at least know about 'TUTH'. Even in these scientific days, educated people mostly don't pay much attention for 'self-realization'. People generally think Hinduism as a bundle of nonsense. Because of their material interest, spirituality is an unwanted garbage for them. What is the purpose of life? Please ask science! But if they want to know what nonsense is this? Every deity in a temple will tell them an aspect of 'Truth' and will realize the 'sense' in it, if they sincerely contemplate on it.

SCIENTIFIC PROOF FOR MURUGAN

Carbon is the most important element to form

hydro-carbons. Organic chemistry teaches about organic compounds only now. The subatomic configuration of carbon consists of six protons and six neutrons forming the nucleus and six electrons are revolving round it in

cycles or orbits. Science now has established that 'carbon' is the essential for living molecules.

Sages design of Mitrugan deity and its sculpture work (Visvakarma — Sculpture & Artist — Ravi Varma) is six faces — six protons and the nucleus consists of six proton plus six neutrons. ie: twelve hands. Three eyes on each face totally to eighteen. That is the total of carbon atom configuration, comprising six protons, six neutrons and six electrons.

The nucleus is positive in charge due to the presence of protons. The neutrons are chargeless and have atomic weight. This means they are balanced and as such no charge in them. This balance energy is Gnana Sakti and present in (balanced chargeless power) in every atom of the universe. It means Gnana Sakti — Shiva in its reduced atomic state - Murugan is omnipresent. Murugan deity which indicates the present research in carbon atom and its findings shows this creates life.

CONCLUDING REMARKS

Murugan deity and Kantha Puranaxn further explains several facts about TRUTH even though in whole it is only an aspect of the magnanimous absolute consciousness -SHIVA. Science in its provision of luxurious facilities to live has neither given peace to mind nor had developed the inner personality of an individual.

Hinduism advises everyone to awake up from normal 'waking, dreaming and deep sleep states' to the fourth '*Thuriya*' state (Lord Shiva). Lord Shiva's meditative posture declares this and show how one can realize him.

Scientists who are themselves changing proceeds from 'effect to cause'. Where as sages through 'self-realization' realized the 'TRUTH' knows the cause and declares the effect. They

know that Shiva is the cosmic Neumann and it is the 'static back bone' of its dynamic — phenomenal activity. It is the (unchanging) common denominator for this (universe) kaleidoscopic numerator. It has no circumference and has centres everywhere.

This then is the TRUTH — Shiva for anything to compare and contrast in this world and universe.

We as human beings are the highest evolved because discriminative knowledge is not bestowed to other living things. But, mostly even the scientists are using their senses intellect only in objective researches.

Discriminative knowledge is what distinguishes the changeless from the changing, the real from the unreal. It attaches one to the 'soul', the 'self' and make one to be 'self' conscious and realizes the 'self' in him and the 'self' in all.

This article only deals with the 'origin of life and cosmos'. It is only a brief outline of the facts. It will enlighten us from the material world and awaken our subtle intellect to awareness'. This will make us realize the purpose of life". Why we are born in this world? Who we are?

Think! Think! and Think! until we know the 'self' which Hinduism explains as 'SHIVA' or 'BRAHMAN' where science has not awakened its discriminative knowledge and achieved 'bliss' on that 'state'. Hindu Sages lived and showed to masses the 'Purpose of life'. Even now it is taking place.

The conclusion of Hinduism is "Pray, Pray and Pray" until "self-realization" is achieved and ego is cleansed. This will show the 'absoluteness of the universe and unthinkable TRUTH'. If we do not make use of the 'human body' for this we are subject to unimaginable births and not cessation of birth.

'Forms get deformed to reform'. Everything will evolve and revolve until it resolve unto it. That is cessation of birth and no further activity of the mind. It is 'awareness' a balanced state of

mind.

Remember 'Murugan'. *Gnana Saktis* present in every atom of this universe (omnipresent nature) and in us. Prayer is the best method to tranquilize the mind of general masses. "Pray — Pray and Pray and evolve" = "Soul" consciousness.

Aum Saravana Bava.

Thanks to Aum Muruga Journal No. 13

THIRUVALLUVAR'S WIFE

TIRUVALLUVAR, a Tamil saint of South India, one day solved put a shallow plate of water on the head of his wife and I knew requested her to move along in a procession of dance, music and a variety of plays. He warned her that her head would be cut off if a single drop of water should fall to the ground.

The procession started from the front door of the grand temple of Sriranga, Trichnopoly. Tiruvalluvar's wife joined the group with the plate of water on her head. Her whole being was centred on the plate of water. The procession marched along four streets three times and at last terminated at the place of commencement. The woman managed to bring back the plate in entirety, without allowing a single drop of water to fall to the ground.

Tiruvalluvar asked his wife, "O Vasuki Devi! did you hear the band, the music and play of the flute that accompanied the procession?"

She replied, "No."

"Did you see the fireworks?"

She again replied in the negative.

"Where was your mind then?"

"My lord, it was all on the plate of water. I knew nothing. I heard nothing. I saw nothing. I remembered nothing. I had one strong and concentrated idea of the plate of water only."

"Now look here Vasuki! that must be the condition of your mind during meditation also. If is termed one pointedness"

28 Thiruvavur 2 June–July 2002

GOPARA GNANAM

IMPORT & EXPORT - WHOLESALE & RETAIL
DEALERS IN TEXTILES - GOLD - STAINLESS
STEEL - FANCY ITEMS

ஞானம் தரும் நல்ல இசைக் கருவிகள்
கானம்இசைத்து கேட்போர் உள்ளம் நிரைத்து
வானத்து அமரரை வாவென்று அழைத்து
மேனகையை ஆடவைக்கும் கேளீரே

Germany
Altenberger Str 9
48161 Muenster
Germany
Tel: 02533 933333

London
100 Upper Tooting Road
London SW 17 7EN UK
Tel: 0208 682 4004
Mobile: 07984 017 959
Fax: 0208 772 7780

Gnanam Telecom Centers

NO CONNECTION CHARGES

G

Gnanam
Tajmahal

E

Eastern Call
Europe

A

Africa Com

Minutes based on £5 Card
0845 Access

Destination	Mins	Card	Destination	Mins	Card
Afghanistan	7	G	Indonesia	36	G
Albania	50	E	Japan	87	G
Algeria	39	G	Kenya	25	A
Angola	32	A	Kuwait	37	G
Armenia	32	E	Malaysia	100	G
Bahamas	52	G	Mauritius	20	A
Bahrain	26	G	Nigeria	22	A
Bangladesh	17	G	Oman	15	G
Bangladesh(Dhaka)	34	G	Palestine	90	G
Brazil	50	G	Pakistan	17	G
Brazil(saopaulo)	100	G	Russia(Moscow)	166	E
China	62	G	Saudi arabia	21	G
Colombia	51	G	South Africa	42	A
Croatia	45	E	Srilanka	32	G
Egypt	25	G	Thailand	31	G
Ethopia	11	A	Thailand(Bangkok)	52	G
Ghana	37	A	Ukraine	45	E
Hungary	71	E	Yugoslavia	40	G
India	14	G	Zambia	33	A
India(Bombay,Gujarat,N.delhi)	20	G	Zimbabwe	55	A
India (Punjab, Tamil Nadu)	22	G			

Local Access

10 HOURS

Based on £10 card

Australia
Austria
Belgium
Canada
Denmark
Finland
France
Germany

Hong Kong
Ireland
Italy
Luxemburg
Netherlands
New Zealand
Norway

Portugal
Singapore
Spain
Sweden
Switzerland
USA
UK

Rates are 24 hours 7 days a week

Rates and billing conditions are subject to change without notice. E & EO.
Billing per minute. Effective from 14/12/2001. Different rates may apply for calls to national & international premium numbers and to national & international mobile phones. Different charges may apply for calls made from payphones and from mobile phones.